

MEOSZ OTTI SAJTÓFIGYELÉS

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottokról és a MEOSZ interaktív portálján a 108 egyesület által közölt információk tallózása

A sajtóban megjelent információk -- MÉDIA HÍREK --

Sok a túlképzett megváltozott munkaképességű a megyében

Megváltozott munkaképességű embereknek tartottak tegnap állásbörzét a megyeszékhelyen. A munkát keresők azt állítják, nekik még nehezebb az elhelyezkedés, mint egészséges embertársainak.

– Harminc éves munkaviszonyom van. Az utolsó években fodrászként dolgoztam, de bokámat, térdemet többször megműtötték, már nem tudok sokig állni. Munka nélkül maradtam, kezemben egy igazolással, amire az van írva: megváltozott munkaképességű – meséli a nagykovácsi Lukács Béláné. Az asszonnyal a tegnap rendezett rehabilitációs állásbörzén beszélgettünk. Reméli, a huszonhárom foglalkoztató állásajánlatai közül ő is talál magának megfelelőt.

– Nem könnyű... Láttam egy varrónői állást, de naponta csak ezeröttszáz forintot fizetnének, ami az éhenhaláshoz sok, a megélhetéshez kevés. Ráadásul attól tartok, nem is engem alkalmaznának, mert roma vagyok. Pedig ha tudnák, hogy húsz éven keresztül „fejős” voltam és minden nap hajnali kettőkor keltem...! – húzza ki magát beszélgetőpartnerem, majd szemébe könny szökik, halkán fűzi hozzá: – Három éve keresek munkát, hiába...

Egy megváltozott munkaképességű embernek valóban nehéz az elhelyezkedés, számos akadállyal kell megküzdeniük.

– Mindenek előtt a csekély munkalehetőséggel – bólogat Gyárfás Edit, az Én Is Vagyok Mozgássérültek Egyesületének elnökhelyettese. A hölgy maga is kerekesszékes. Elárulja, tizenkilenc éves korában autóbalesetet szenvedett, azóta nem tud járni, keze is alig mozog. Megtapasztalta az elhelyezkedés nehézségeit, buktatóit, most mint foglalkoztató van jelen.

– Egyesületünk adminisztrációs munkára, programszervezésre keres kollégát, sőt, szívesen alkalmaznánk egy gépkocsivezetőt is. Tudjuk, milyen értelmetlenül otthon tölteni a mindennapokat, egyiket a másik után. Ezért igyekszünk hát értelmes munkát adni sorstársainknak. Értelmeset, hiszen az már motiváló. Ha tényleg hasznos munkát végezhetünk, azt örömmel tesszük, sőt, ezáltal még boldogabbak is vagyunk. Ha pedig munkánk során nem nevetnek ki, ha nem néznek ránk szánakozva, akkor úgy érezzük, érdemes másnap is felkelni, mert van miért.

tegnapi állásbörzét a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal szervezte. A börzével a megváltozott munkaképességű ügyfelek tartós munkavállalását kívánták elősegíteni az elmúlt években. Megyénkben 568 millió forint támogatással 673 főt sikerült a foglalkoztatásba bevonni, száznyolcvankilenc ember pedig különböző képzéseken vett részt. A száz százalékos bértámogatást egy nyertes pályázatnak köszönhetően finanszírozták a munkaadóknak, például az egyik szolnoki nagyáruháznak is.

– Cégünknel viszonylag új, három évvel ezelőttre visszanyúló kezdeményezés a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatása – árulja el Ádám János, az Auchan Magyarország

szolnoki üzletének munkatársa, aki hozzáteszi, mindig figyelembe veszik ezen dolgozók speciális igényeit. Ezt már a jelentkezési lapon is hangsúlyozzák.

– Hisszük, hogy a megváltozott munkaképességű társainkat is vissza kell vezetni a munka világába, ezért kínálunk nekik például növénygondozói, árufeltöltői munkát, de szellemi foglalkozású kollégánk is van már.

Egy munkát kereső fiatalember, Dévai Zsolt is itt „szemezgetett” az ajánlatokból.

– Családi problémák miatt nem sikerült befejeznem a főiskolát, már csak fél év hiányzott – mondja Zsolt, aki évek óta depresszióval küzd. – Olyan munkára vágyok, ami kreatív, ami feltölt, bár attól tartok csak árufeltöltő lehetek, leginkább ilyen munkákat kínálnak... Az utóbbi években egyébként óvodában dolgoztam gyerekek mellett, gyerekházban kézműves foglalkozásokat vezettem. Sok örömet adtak a kicsik, még a bánatomat is elfeledtem mellettük. Engem a munka gyógyít. Remélem, elhiszi a társadalom, hogy képesek vagyunk dolgozni, hogy mi is értékes emberek vagyunk!

Miért érdemes megváltozott munkaképességű dolgozót foglalkoztatni?

– Leginkább azért, mert komoly bértámogatást vehet igénybe venni utánunk – mondja a jánoshidai Kiss Veronika, aki 2005 óta keres állást. – Minden hasznos és értelmes munkának örülünk, a lehetőséget megbecsüljük, sőt, kifejezetten hálásak vagyunk, ha foglalkoztatnak bennünket. Közülünk többen képzettek, diplomások, sajnos sok a túlképzett sorstárs.

Miért körülményes megváltozott munkaképességű dolgozót foglalkoztatni?

– El kell fogadni, nem tudunk annyit teljesíteni, mint egészséges embertársaink. Több pihenőidőre van szükségünk, nekem például napközben is tisztálkodnom kell. A legtöbben ülőmunkát tudunk csak végezni, fizikait kevésbé, sőt, még rosszul élek is előfordulhatnak nálunk.

forrás: szoljon.hu

Megváltozott munkaképességűeket foglalkoztató kultúrközpont nyílik Budapesten

Kulturális központ és kávéház nyílik december 3-án, a fogyatékossgal élők világnapján Budapesten, az egykori Vörösmarty mozi helyén, fogyatékossgal élő munkavállalókkal.

Kárász Róbert televíziós műsorvezető, a program ötletadója, a Fogadj Örökbe Egy Macit Alapítvány elnöke a helyszínt bemutató szerdai budapesti sajtótájékoztatón elmondta: 2012-ben azért kezdték el a munkájukat, hogy egyszer megváltozott munkaképességű, illetve fogyatékossgal élő embereknek munkahelyet teremthessenek. Ez az idén megvalósult köszönhetően a Fővárosi Közgyűlés döntésének, amely szerint a következő 15 évben a Vörösmarty mozit a Fogadj Örökbe Egy Macit Alapítvány üzemeltetheti - mondta.

Kiemelte: az alapítványt Töröcsik Mari alapította. A Nemzeti Színház művésze köszönetet mondott a 620 négyzetméter területű helyszínen mintegy 150 millió forintos beruházással megvalósuló program támogatóinak és további támogatók csatlakozását kérte.

forrás: inforadio.hu

34,3 milliárd forinttal támogatják a rehabilitációs foglalkoztatást jövőre

A rehabilitációs foglalkoztatáshoz jövőre 34,3 milliárd forintos támogatást nyújt pályázati úton az Emberi Erőforrások Minisztériuma, 5,3 milliárd forinttal többet az idei összegnél – közölte a szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár.

Czibere Károly elmondta, az idén már 30 ezernél több megváltozott munkaképességű ember számára tudnak “védett körülmények között” munkát adni. Hozzátette: közülük 7 ezernél többen úgynevezett tranzitfoglalkoztatásban vesznek részt, amelynek a célja az, hogy – felkészítés után – ki tudjanak lépni a nyílt munkaerőpiacra. Emlékeztetett arra, hogy a kormány 2012-ben átalakította a rehabilitációs foglalkoztatás rendszerét és akkortól egy új finanszírozási rendszer lépett életbe. Ebben a munkáltatók többféle ösztönzést kapnak arra, hogy fogyatékossgal élő, megváltozott munkaképességű embereket foglalkoztassanak.

Az államtitkár közölte, az új rendszer hatására az elmúlt években csaknem a kétszeresére, 80 ezerre növekedett a valamilyen foglalkoztatási formában részt vevő megváltozott munkaképességű embereknek a száma. A kormány elkötelezett abban, hogy a bértámogatásra épülő foglalkoztatással a fogyatékossgal élő emberek számára lehetőséget adjon a képességüknek, tehetségüknek megfelelő munkára – hangoztatta. Jelezte ugyanakkor, a kormányzatban előkészítő munka folyik arról, hogyan finomítsák tovább a finanszírozás és a jogi szabályozás rendszerét.

A közbeszerzés is könnyebb

A sajtótájékoztatón Tapolczai Gergely fideszes parlamenti képviselő azt közölte: a november 1-jén hatályba lépő új közbeszerzési törvényhez “történelmi jelentőségű” módosító indítványt nyújtottak be, amelynek lényege, hogy mentesül a törvény hatálya alól az uniós értékhatárig a védett munkahelyeken, megváltozott munkaképességű emberek által előállított áruk vagy szolgáltatások beszerzése. Ez azért is jelentős lépés – fűzte hozzá – mert az európai fogyatékossgügyi stratégia célul tűzte ki, hogy 2018-ra a fogyatékos személyek foglalkoztatása elérje a 75 százalékos szintet. Közölte, ez az adminisztratív segítség nagyban elősegítheti majd a megváltozott munkaképességű személyeket foglalkoztató cégeknél gyártott áruk értékesítését.

forrás: piacesprofit.hu

Infóbázis a fogyatékkal élőkért – hogy ne csak szájról szájra terjedjenek az infók

A teljes kétségbeesés súlya alatt összeomlunk. Nem értjük, miért velünk történik mindez, és hol hibáztunk. Válaszokat keresünk a tanácsstalanságban, megoldást a kilátástalanságban – idézte fel Tóthné Bacskai Edit, mi játszódik le egy anyában, amikor megtudja: a gyermeke nem egészséges.

Több mint 30 évvel ezelőtt a mainál hatványozottan rosszabb helyzetben voltak a fogyatékos gyermeket nevelő családok, hiszen nem kaptak felvilágosítást, nem tudták ki, hol és hogyan fejleszthetné a kicsit.

– A sokk után csak arra tudunk gondolni: meggyógyítjuk. Legyen képes arra, hogy kifejezze és megértse magát, de hol van a szakember? Hol találunk óvodát, iskolát, ahol befogadják, orvost, aki a speciális igényeknek megfelelően kezeli, fogorvost, aki ellátja? – sorolja a megfogalmazott kérdések sokaságát Edit. Sokan nem tudják például, hogy a súlyosan értelmi fogyatékosok fogászati ellátását legközelebb Debrecenben, vagy Budapesten altatásban végzik. – Harminc éve nem volt internet, ezért a szülők egymás között próbálták megosztani az információkat, ha találtak egy jó gyógypedagógust, szájról szájra járt a híre. Erre is jogosultak vagyunk?

– Már nem emlékszem, hány éves lehetett a lányom, amikor megkérdezte tőlem a körzeti orvosunk, hogy ilyen és ilyen ellátást kapunk-e. Kérdőn néztem rá, fogalmam sem volt, hogy erre jogosultak vagyunk – említ egy másik példát Edit. – Az ilyen esetek is szerepet játszottak abban, hogy 12 évvel ezelőtt megalakítottuk a Halmazottan Sérültek és Szüleinek Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Egyesületét, melynek jelenleg 140 tagja van. A civil szervezet a 22 évvel ezelőtt Göncz Árpád alapította Kézenfogva Alapítvány partnereként Nyíregyházán is elindította azt az információs pontot, ahol fogyatékos gyermeket nevelő vagy felnőtt gondozó családok számára naprakész információkat adnak egy online „infóbázis” segítségével.

A 2011-es népszámlálási adatok szerint Magyarországon csaknem félmillió fogyatékos ember él, a megyében 27 ezerre tehető a számuk, közülük 7 ezren halmazottan sérültek, 1600-an gyermekkorúak. Sokan vannak tehát, akiknek szükségük van a naprakész tájékoztatásra.

– Nagyon örülünk, hogy lehetőségünk van az országos hálózati munkába becsatlakozni. Fontosnak tartjuk az adatbázis kínálta lehetőségeket, mert nagyon sok család él vidéken, sok esetben elszigetelt helyen halmazottan sérült vagy fogyatékos gyermekével. Sokszor tanácsstalanok, most már egy helyen megtalálnak minden információt problémáikra, kérdéseikre, akár orvost, akár iskolát, akár bármilyen fejlesztést szeretnének az adott területen – említette a civil szervezet elnöke.

Komplex adatbázis

Az alapítvány 2008-ban készített országos felmérése szerint a családok harmada a szolgáltatások, ellátások jelentős részéről nem hallott, így nem veszi igénybe azokat. A

hivatali struktúra sem segíti a hozzáférést az ellátáshoz, ezért a családok kiszolgáltatottsága, társadalmi egyenlőtlensége erősödik.

– Az adatbázis újdonsága és fontossága abban rejlik, hogy eddig nem volt olyan komplex és teljes körű, a köznevelési, szociális és gyermekvédelmi szolgáltatásokat is tartalmazó adatbázis, amely kifejezetten a fogyatékos emberek számára szolgáltatást nyújtó szervezeteket listázza. Ráadásul adatbázisunkban könnyen kereshetőek is ezek az adatok, illetve mindig valós, friss adatok érhetőek el – mondta Kovács Éva, a Kézenfogva Alapítvány munkatársa az adatbázis csütörtöki bemutatóján a Bárczi Gusztáv Általános Iskola, Készségfejlesztő Speciális Szakiskola, Kollégium és Egységes Gyógy-pedagógiai Módszertani Intézményben. Formálni a közvéleményt

– A Kézenfogva Alapítvány szolgáltatásai szerteágazóak, megoldást igyekszünk kínálni az élet minden szakaszában a fogyatékos embereknek és családtagjaiknak. A társadalmi közvélemény formálását is fontosnak tartjuk, mert a fogyatékos emberek elfogadottsága nagyon alacsony – hangsúlyozta Pordán Ákos ügyvezető igazgató.

– A „Fogadd el, fogadj el” programunk a közös cselekvés, a megismerés fontosságát hirdeti. A FECSKE Szolgálatunkon keresztül szakképzett segítőköt igényelhetnek a fogyatékos gyermeket nevelő családok arra az időre, amíg ők hivatalos ügyeiket intézik. A jogsegélyszolgálatunkkal egy komplex jogi védőháló megteremtésén dolgozunk. A megváltozott munkaképességű, fogyatékos emberek védett és nyílt munkaerő-piaci elhelyezése fontos célunk.

forrás: szon.hu

Nem akartam meghalni, inkább megműtöttem magam!

Érmütétet hajtott végre saját magán egy nagyatádi rokkantnyugdíjas, mert attól félt, ha késik a beavatkozás, jobb lába elhal és amputálni kell. Vagy, ami még ennél is rosszabb, a lábában kitapintható érrög elindul a testében felfelé és tüdőembóliát okoz.

Semmiféle egészségügyi végzettsége nincs Seres Istvánnak. Eredeti szakmája hegesztő, mielőtt véglegesen leszázalékolták, vasöntő volt. És sokszoros magyar bajnok paraúszó. Apró irodájának falán érmek, és oklevelek lógnak. Ebben az irodában történt, hogy júniusban megoperálta magát. Persze csak végső megoldásként. Először természetesen orvoshoz fordult a bajával.

A vizsgálatig el se jutottam

– Júniusban elkezdett dagadni a lábam, és nagyon fájt - mondja.- A combomon egy ér ujjnyi vastagon kitágult, lüktetett. Először a házi orvosomhoz mentem, aki adott egy beutalót az érsebészetre. Ott az orvosig sem jutottam. Elakadtam a regisztrációnál, ahol szeptember 19-re akartak időpontot adni a vizsgálatra. Mondtam, hogy az nem lesz jó, sürgető az állapotom. A hölgy azt mondta, sajnálja. Felhívtam a kórház betegjogi képviselőjét, aki közölte, hogy nem tud segíteni. Erre felmentem az igazgatóságra, ahol nagy nehezen letelefonáltak az érsebészetre, hogy fogadjanak. Ott kiültem a soromat. Az orvos megtapogatta a lábamat és augusztus közepére adott időpontot ultrahang vizsgálatra. Mit tehettem! Hazamentem, és imádkoztam, hogy addig ne romoljon az állapotom. Nem volt szerencsém. Romlott.

Jeges halálfélelem tört rám

Seres Istvánnak nincs egészségügyi végzettsége, csupán sokféle betegsége miatt jól ismeri az egészségügyet. Azt is tudta, hogy az érrög nem játék, hiszen egyszer már megműtötték hasonló problémával. Ráadásul akkor, az orvosi vizsgálatot követően, már haza sem engedték. Érzéstelenítésben, azonnal kivettek a hasfalából 8 érrögöt.

– Nem félek a vértől – folytatja a meglehetősen bizarr történetet. – Megfigyeltem a múltkor jól, hogy az érsebész mit csinált. Érdekelte. Nem gondoltam, hogy egyszer még magamnak kell hasonlót csinálnom. Júniusban egy éjjel nem tudtam elaludni. Egyre jobban fájt a lábam. Míg éjjel, úgy 11 körül ugyanazt a fájdalmat éreztem, mint akkor, amikor a hasfalamból sürgősséggel távolították el az érrögöket. Megijedtem, jeges halálfélelem tört rám. Éreztem,

hogy a lábam elhal, hideg, érzéketlen. szinte ösztönből cselekedtem. Elővettem az injekciós tűt, amivel a rokkant kocsimat szoktam olajozni, meg a szikét, amit a lomiban vettem azért, hogy legyen egy éles eszközöm, ha vágni kell valamit. Kijöttem ide az irodába, elővettem az elsősegély ládát, kötszereket, arcszeszt, jódot és lefertőtlenítettem a tűt, meg a szikét. A combomat két helyen szorosan elkötöttem, és ejtettem egy vágást az érfalon. Féltem, hogy nagyon vérzik majd, de nem ez történt. Alig vérzett. Ezután az injekciós tűvel lassanként haladtam lefelé az érben, míg megtaláltam a rögöt.

Ez meddig tartott?

– Úgy három óra hosszát. Nagyon lassan haladtam, nehogy megsértsem az érfalamat.

– Nem fájt?

– Nagyon. De én edzett sportoló vagyok, jól tűröm a fájdalmat.

– Szóval megtalálta a rögöt.

– Igen, aztán a tűvel szépen kiszívtam. És ahogy kiszívtam, máris éreztem, ahogy a lábamban elkezd áramlani a vér.

Hét óra a sürgősségin

– Na jó, de akkor, amikor érezte, hogy a lába elhal, hogy a rög teljesen elzárja az eret, miért nem hívott mentőt?!

– Azért nem, mert volt egy korábbi nagyon rossz tapasztalatom. Egyszer elestem, csúnyán beütöttem a fejem. A feleségem kihívta a mentőt. Bevittek a sürgősségire, ahol vérző fejjel, pontosan hét órán át, állva vártam a folyosón, míg orvoshoz kerültem. És nem csak én jártam így, hanem ott mindenki. Azt gondoltam, hogy az én lábamnak most ennyi ideje nincsen.

- Nem is ment orvoshoz?
- De, másnap megmutattam. Megállapították, hogy helyreállt a láb vérellátása.

- S mit szoltak az érsebészetben?
- Fogalmam sincs, nem beszéltem velük. De történt egy furcsa dolog. 80 százalékos rokkant vagyok. Születésem óta 16 centivel rövidebb az egyik lábam. Ez a deformitás egyre több problémát okoz. Ma már csak mankóval és járógéppel, vagy elektromos kocsival tudok közlekedni. Amikor utoljára vizsgáltak, ráírták a lapomra, hogy fogyatékosági támogatásra való jogosultságában változás nem várható, felülvizsgálata nem szükséges. És most mi történt? Hirtelen, kilenc év után visszahívtak felülvizsgálatra. Éppen most! Ha rehabilitálhatónak nyilvánítanak, elveszítem azt a minimális rokkantnyugdíjamat is. Munkát nyomorékként nem találok. Nyilván nem lesz más választásom. Megölöm magam.

forrás: kiskegyed.hu

Fogyatékos személyként is önállóan élni!

2015. október 7-én az Irmák Nonprofit Kft. szervezésében egész napos szakmai tanácskozást tartottak a nagy intézményben élő fogyatékos, pszichiátriai és szenvedélybetegek életminőségének javítását célzó új szociális szolgáltatás a támogatott lakhatás témájában.

A Fogyatékos Személyek Esélyegyenlőségéért Közhasznú Nonprofit Kft. budapesti székházában megrendezésre kerülő rendezvényt Czibere Károly Államtitkár úr nyitotta meg, a résztvevők között voltak a szociális szakma állami, civil és egyházi szolgáltatóinak képviselői.

Az Irmák Nonprofit Kft. az elsők között, 2014. októberben adta át első támogatott lakhatását, amelyet további öt követett. Jelenleg az Irmák 6 támogatott lakhatás házában ma 56 értelmi fogyatékos személy él korábbinál sokkal önállóbb életet egy-egy segítő személy támogatása mellett.

A szervező cég úgy látta, hogy a tapasztalatokat megosztandó, a dilemmákat is fókuszba helyezendő szükség van párbeszédre, ahol az illetékes minisztérium, az államigazgatási szereplők az ágazati szereplőkkel "egy asztalhoz ülhetnek". A rendezvényt kreditpontos szociális továbbképzésként hirdették meg, ezzel is segítendő a szakmabelieket.

Irmák Nonprofit Kft.

forrás: ots.mti.hu

Egalitas-vendéglő: fogyatékkal élők szolgálják fel a brassói pecsenyét

Fogyatékkal élő fiatalok társadalmi integrációját kívánja elősegíteni a nagyváradi Posticum Egalitas-vendéglő rendezvénysorozata.

Odakint lassan hűvös októberi alkonyba fordul a nappal, a teremben ellenben melengetően égnek a fények. Vendég még nincs, ám az abroszok már a helyükön vannak. Az egyik

asztalnál Rita és Szabolcs kicsit darabos mozdulatokkal, de szemmel láthatóan lelkesen szalvétákat hajtogat. Emil, Ioana Elena és Ramona a konyhában teszi hasznossá magát.

Tálakon sajtos rudak gyűlnek növekvő halmokba, a tűzhelyen szalmakrumpli készül, a kemence felől sütemény édeskés illata árad. Aztán szállingózni kezdenek a vendégek, az asztalokra bor s narancslé kerül, majd felszolgálják az előételt. Tipikus vendéglői hangulatot áraszt a Posticum étkezdje, azzal a különbséggel, hogy a személyzet zömmel Down-kóros fiatalokból áll.

A nagyváradi Posticum Keresztény Ifjúsági Központ tavaly indította el Egalitas-vendéglő című programját, melynek keretében, nagyjából havi rendszerességgel, fogyatékos fiatalok főznek, szolgálnak fel a vendégeknek. „Bár főleg kulturális és spirituális jellegű rendezvényeink vannak, úgy gondoltuk, hogy egy keresztény létesítmény tevékenységében jelen kell lennie a diakóniának, a segítségnyújtásnak is. Azért fordultunk a fogyatékos fiatalok felé, mivel, bár nekik szóló óvodák és iskolák vannak, miután onnan kikerülnek, kevés a társadalomba való integrálásukat célzó kezdeményezés” – nyilatkozta Rencsik Imre, a Posticum vezetője.

Elsőként az Élet az autizmussal egyesülettel vették fel a kapcsolatot, aminek eredményeként tavaly ősszel megnyitotta kapuit az Egalitas-vendéglő. Az első alkalmat további négy követte, amikor hét autista fiatal készítette és szolgált fel az ételt a résztvevőknek. Átlagban 20-25 vendég van, akik fizetnek a fogyasztásért, kevesebbet, mint amennyit egy vállalható színvonalú nagyváradi étteremben elkérnek.

A nyereség felét az egyesület kapja, mondja Wágner Andrea gyógypedagógus, programfelelős. A program következő lépéseként a Posticum munkatársai a közeljövőben fel fogják venni a kapcsolatot váradi vendéglátó-ipari egységekkel, remélve, hogy sikerül munkahelyhez juttatni néhány fogyatékkal élő fiatal.

A Posticum munkatársai segítenek

A Down Egyesülettel január óta dolgoznak együtt. Eddig öt alkalommal főztek a Down-kóros fiatalok, akiket egy szociális munkás kísér el, s a Posticum munkatársai segítenek a főzésben és felszolgálásban. A Down-kórosoknak még három jelenésük lesz a Posticumban, jövőre pedig a Hit és fény egyesület gondozottjainak a részvételével folytatódik majd a rendezvénysorozat.

„Nagyon jó hatással van rájuk ez a program. Szívesen vesznek részt benne, ugyanakkor általa értették meg, hogy mindenért meg kell dolgozni” – mondta Laura Gârba szociális munkás, a Down-egyesület munkatársa, aki elkíséri a fiatalokat a Posticumba, s együtt dolgozik velük.

Finom volt a brassói pecsenye

Rita azt tudakolja, van-e valami kívánságunk, majd tálcan hozza ki a pohár vörösbort. Ahogy elnézem, az a benyomásom, hogy megértő munkatársak között egy normál vendéglőben is megállná a helyét. „Finom?” – érdeklődik Szabolcs, miközben természetes közvetlenséggel átkarolja asztaltársnőm vállát, majd nekem is felteszi a kérdést. Az igenlő válaszok hallatán, úgy tűnik, elégedetten távozik.

Őszintén beszéltem, mikor a főztjüket dicsértem. Korábban egyetlen egyszer, a Bulgakovban ettem brassói pecsenyét. Nekem a Down-kórosok brassóija is ugyanúgy ízlett, mint az, amelyet a kolozsvári kultuszkocsmában tettek elém.

forrás: maszol.ro

KÁRTYÁZVA TANULHATNAK ÖNVÉDELMET A FOGYATÉKKAL ÉLŐK

A fogyatékos emberek kiszolgáltatottak a fizikai és lelki bántalmazásnak, annak, hogy korlátozzák jogukat, és nem engedik őket dönteni életük alapvető kérdéseiben, például abban, hogy családot alapítsanak-e. Gyakran fenyegeti őket az a veszély, hogy intézetbe zárják őket, és azt soha nem hagyhatják el – olvasható a TASZ közleményében. A szervezet rendhagyó kártyajátékot dolgozott ki, hogy megtanítsa a fogyatékkal élőket, milyen joguk vannak, és hogyan védhetik meg magukat.

A fogyatékkal élő felnőttek jelentős része képtelen magát megvédeni különböző helyzetekben, illetve érvényesíteni a jogait. A Társaság a Szabadságjogokért (TASZ) szakemberei úgy vélik, ennek a legfőbb oka az, hogy sosem tanulták meg, mit tehetnek. A szervezet ezért „különleges szülői értekezleteket” indít, melyek során a szülőknek és az érintett pedagógusoknak átadják a szükséges információkat. Ennek a segítésére hozták létre a MONDO nevű kártyajátékot is.

A játék 10 tipikus vészhelyzetben és témakörben mutatja be, hogy mit tehet akár a legsúlyosabban fogyatékos személy is azért, hogy kikeveredjen a bajból. Ezek a következők:

- Tisztelettel segítsenek, gondozzanak!
- Ne bántsanak!
- Miért ne helyezzenek gondnokság alá?
- Ne zárjanak intézetbe!
- Az intézetben is megvédhetem magam.
- Ismerkedhetek, barátkozhatok.
- Lehet párom és saját családom.
- Intézhetem az ügyeimet.
- Élhetek a közösségben.
- Élhetek a politikai jogaimmal, szavazhatok.
-

A játékot egyébként nagyjából a *Csapid le, csacsi!* szabályai alapján kell játszani, de mesekönyvként is ragyogóan működik.

Ahogy a gyerekek egyre nagyobbak lesznek, és kilépnek az iskolából, a körjük font iskolai és szülői védőháló egyre vékonyabb lesz, és mind több veszéllyel kell szembenézniük. A játék és a foglalkozások célja, hogy az iskolában vagy a szülőktől megtanulják a gyerekek azokat az alapvető veszélyhelyzeteket, amelyekkel fogyatékos emberként találkozhatnak, és felkészüljenek rá, hogyan védhetik meg magukat

6.

Ha bántanak és nem tudok beszélni,
úgy csapok zajt, ahogyan csak tudok.

nyilatkozta Verdes Tamás, a TASZ Fogyatékosügyi programvezetője. A foglalkozásokat a TASZ ingyen biztosítja, csupán előzetes jelentkezést igényelnek. További információkat a [program honlapján lehet elérni](#).

forrás: vs.hu

Életem egyik legnagyobb sikere volt, hogy meghaltam

Töröcsik Mari saját szavai szerint „tulajdonképpen jól van”, és nemrég saját lábán galoppozott fel egy hotel nyolcadik emeletére. A Vörösmarty mozi tervezett újranyitását bejelentő eseményen a Kossuth-díjas színésznő azt is elmondta, bár jó ideje csak papíron voltak házások Maár Gyulával, ő az egyetlen férfi, akin nem tudott átlépni.

„Az ember igyekszik túltenni magát az őt körülvevő haláleseteken. De én a napokban már nyolcvanéves leszek, és egy idő után fájni kezd mások fájdalma” – mondta Töröcsik Mari szerdán délelőtt a tervek szerint hamarosan fogyatékosbarát munkahely formájában újranyíló Vörösmarty mozi épületében.

„Ide is villamossal jöttem, és megszakadt a szívem, amikor láttam a hidegben az utcán fekvő embereket. És nincs egy üres szoba, egy üres lakás, ahová ilyenkor behúzódhatnának, ha egyedül vagy a kutyájukkal akarnának lenni, és nem huszadmagukkal. Én szerepeltem

hatalmas sikert arató filmekben, kaptam külföldi nagydíjakat, tehát az emberek azt hiszik, hogy gazdag vagyok.

Ma az a divat, hogy mindenki magával foglalkozik
Forrás: Origo

Pedig a hollywoodi színészek egy filmért akkoriban 18-20 millió dollárt is megkaptak, én pedig 20 ezer forintot. Megszakad a szívem, de nem tudok mindenkin segíteni” – mondta a Kossuth-díjas színésznő a sajtótájékoztatón, amelyen a Törőcsik Mari által alapított civil szervezet, a Fogadj Örökbe Egy Macit Alapítvány bejelentette, hogy az újranyíló moziban 8-10 fogyatékkal élőt terveznek foglalkoztatni.

forrás: origo.hu

Pénzkidobás volt a Vakok Szövetsége szerint félmilliárd forint közpénzt költeni egy vakokat segítő netes szolgáltatásra

Éppen az érintettekkel nem egyeztettek róla és szakmailag is aggályos a fogyatékos embereket célzó, 558 millió forintos támogatást kapott informatikai projekt, amit szeptember 27-én mutattak be. Ez derül ki a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségének felháborodott hangú közleményéből.

A szövetség azt írja, hogy a napokban megdöbbenve értesültek arról, hogy több százmillió forint közpénzt költöttek az Esélyegyenlítő elnevezésű informatikai projektre.

A "látássérültek és más fogyatékossgal élők (mozgássérültek, szintévesztők, epilepsziások) internethasználatát segítő szolgáltatást" a fejlesztő Chemium Kft. mutatta be. A projekt megvalósításához 558 millió forintot nyertek a Gazdaságfejlesztési Operatív Program Széchenyi 2020 forrásaiból, a teljes költség 30 százalékát pedig a cég önerőből finanszírozta.

Csak hogy a Vakok Szövetsége szerint a vak és gyengénlátó személyek számára több mint tíz éve léteznek Magyarországon olyan, akár ingyenes képernyőolvasó és nagyító szoftverek, amelyek egyebek között a böngészők használatát is lehetővé teszik.

A Vakok Szövetsége szerint ott van a honlapoknak az egyenlő hozzáférhetőséget biztosító, ISO 40500-as szabvány, és elhatárolódnak "az olyan szegregáló megoldásoktól, mint az esélyegyenlítő honlap".

Báthori György, az esélyegyenlítő honlapon dolgozó Chemium vezetője az Inforádióban ezzel kapcsolatban azt mondta, hogy "Az interneten való akadálymentesítés is egy fontos dolog, erre van egy szabvány, ami nagyon bonyolulttá teszi egy olyan honlap elkészítését, ami megfelel ezeknek az igényeknek". Az ő rendszerük másképp működik: az informatikai háttér a szolgáltató oldalán van, a rendszerünkön keresztül fölkeresve az oldalt elérhetők azok a szolgáltatások, aminek segítségével a csökkentlátók el tudják olvasni vagy felolvasni nekik a rendszer.

Hogy ez hogyan működik a gyakorlatban, azt a sajtótájékoztatón nem tudták bemutatni, mert a testüzetet csak másfél hónap múlva kezdik.

A vakok szövetsége a sajtótájékoztatón is kifogásolta, hogy miért nem vonták be őket a vakok internethasználati szokásainak, igényeinek felmérésébe. A válasz az volt, hogy fókuszcsoportokat vontak be a tesztelésbe, de majd a legvégén megkérdezik az országos szakmai szervezeteket is.

Az EU csalás elleni hivatalánál, az OLAF-nál mindenestre már feljelentették a félmilliárdos projektet.

forrás: 444.hu

A július 1-jétől járó, összesen 7,6 milliárd forintos bérkiegészítést a héten kezdik postázni.

Bérkiegészítést kapnak a szociális dolgozók, a pluszpénzt a héten kezdik folyósítani például azoknak, akik a hajléktalan ellátásban dolgoznak, idős vagy fogyatékos embereket ápolnak.

A szociális ügyekért is felelős államtitkár korábban azt mondta, szakmai megbecsüléseként kapják a bérkiegészítést az ágazat dolgozói. Czibere Károly államtitkár az M1 kedd délelőtti hírfolyamában megerősítette: a bérkiegészítés, amelyről a kormány május 20-án döntött, július 1-jétől jár.

Az anyagiakban kifejezett megbecsülés első üzenete a 2014. január 1-jétől biztosított 12 milliárdos bérpótlék volt, amely idén féléves szinten összesen 7,6 milliárd forintos kiegészítéssel folytatódik, e kettő együttes összege a két év alatt így 26-30 százalékos emelés a két év alatt - emelte ki az államtitkár.

video: <http://www.hirado.hu/2015/10/06/ujabb-pluszpenzt-kapnak-a-szocialis-dolgozok/>

forrás: hirado.hu

Hogy ők is játszhassanak együtt a többiekkel

Zuglóban, az egyik játszótéren a gyerekek felavattak egy olyan libikókát, amin együtt szórakozhat a súlyosan mozgássérült gyerek és a semmiféle hátránytól nem szenvedő, ez pedig mindkét "csoport" tagjainak jó.

Az un. integrált játszóeszközt a Nagybecskerek téri játszótéren adták át ma. Ennek segítségével azoknak a gyerekeknek is megteremthető a játszótéren való közös játszás élménye, akik olyan súlyosan mozgássérültek, hogy a jelenleg már létező speciális játszótéri eszközökön is nehezen tudnak játszani.

forrás: nepszava.hu

Fejlesztések a Bercsényi-iskolában

A Bercsényi-iskolában a nyár során megújultak a tornatermi öltözők, a fogyatékkal élő diákok számára pihenőszobát alakítottak ki. Újraszigetelték a tetőt is, ahová uniós forrásból napkollektorokat szereltek fel.

Az iskola tetején elhelyezett napelemrendszer évente csaknem 25000 kWh energiamennyiséget termel. Az európai uniós forrásból finanszírozott fejlesztés következtében októbertől csaknem egy évnyi energiafogyasztását megújuló energiaforrásból nyeri a Váci és a Bercsényi-iskola.

Puskás Tivadar - polgármester

"A megújuló energia felhasználásáról van szó egy KEOP pályázat eredményeként. A Bercsényi iskola és a Váci iskola nyert egy 37,3 millió forintnyi összeget ebből aztán napelemeket, fotovoltaiikus rendszert állítottak össze, napelemeket vásároltak."

A nyári felújítási munkálatok során a történelem szertárból mozgássérült pihenőszobát és zuhanyzót alakítottak ki. A pihenőszoba új padló- és falburkolatot kapott, a régi kézmosó helyére egy mozgássérültek által használható akadálymentes zuhanyzó és mosdó került.

Fodor István - tankerületi igazgató - KLIK Szombathelyi Tankerülete

"Nyilván Önök is tudják, hogy az itt tanuló diákok egy részének szüksége van a fejlesztések mellett olyan időszakokra, amikor ki tudják egy kicsit pihenni magukat. Ennek feltételei eddig nem voltak biztosítottak, és hát köszönhetően az önkormányzat támogatásának ezt most ki tudta az intézmény alakítani, ezzel is biztosítva a fejlesztő munka folyamatos megvalósítását.

A Bercsényi-iskolában ezen felül egy fiú, egy lány tornatermi öltöző, zuhanyzó és WC újult meg. Kicserélték a víz nyomó- és lefolyóvezetékeket, a fal és padlóburkolatokat, a szanitereket, valamint az ablakokat és az ajtókat is.

video: <http://www.tvszombathely.hu/hirek/fejlesztések-a-bercsenyi-iskolaban-20151006>

forrás: tvszombathely

„A fiam felkapott székestől, és felvitt a lépcsőn a szülőire” – anyák kerekesszékekben

Két erős nő mesél arról, hogy kerekesszékekben ülve hogyan lehet gyereket szülni, nevelni és anyának lenni. Nem is akármilyen anyának!

A két édesanyával egy bevásárlóközpontban találkoztunk. Azért ott, mert ez akadálymentes, és mindenkinek viszonylag egyszerű ide eljutnia az otthonából. Monika, aki így, rövid „o”-val írja a nevét, Istvánnal, a 23 éves fiával jött. Niki egyedül, mert az ő gyereke iskolában volt.

Moni története: „Az általános iskolájába nem tudtam bemenni, mert építettek ugyan nekem egy rámpát, de az inkább síugrósánc volt”

Moni az elsők között volt Magyarországon, aki kerekesszékesként gyereket vállalt. A kilencvenes években ez nagyon ritkán fordult elő, még az orvosok sem voltak felkészülve rá.

– Húszévesen egy autóbalesetben sérültem meg, azóta élek kerekesszékekben. A baleset után nagyjából két évet töltöttem kórházakban és rehabilitációval. Azután szerelmes lettem. Úgy terveztük, hogy esküvő után lesz csak gyerekünk, de az élet másképp hozta. Terhes lettem. Amikor a teszt pozitív lett, elmentem a kórházba, és bejelentkeztem egy nőgyógyászhoz. Ő megerősítette, hogy gyereket várok, majd megkért, hozzak egy szakvéleményt a rehabilitációs orvostól, hogy képes vagyok kihordani egy gyereket. Vittem, így aztán elvállalt. A terhességem teljesen normálisan zajlott, nem jártam többet vagy máshogy orvoshoz, mint az összes többi kismama. Ami más volt: én nem érzek deréktól lefelé szinte semmit, és kerekesszékekkel közlekedem. A kilencvenes években még a kórházba is nehezen jutottam be, nem voltak rámpák, nem volt akadálymentesítés, szóval, nem volt egyszerű. A nőgyógyászszerint egyébként én vagyok az ideális kismama: nem ugrálok, nem lépcsőzöm, nem rohangálok, tehát teljes biztonságban van a hasamban a baba. Simán szültem, vagyis császármetszés nélkül, fájás- és szívhangjelzővel a hasamon. Az összehúzóásokat nem éreztem, csak ha a hasamra tettem a kezem.”

Moni és fia, István

Moni hangosan felnevet, és a 23 éve született fiára, Istvánra néz.

– Mintha most lett volna, minden pillanatra emlékszem! Az orvos azt mondta, az egy tévedés, hogy az anyuka nyomja ki a gyereket, mert a kisbabák saját magukat tolják ki a világba, szóval nekem is menni fog. Kicsit sem fájt, tudom, ti azt mondjátok, hogy baromira fáj a szülés. 16 óra 20-kor folyt el a magzatvizem, 22 óra 20-kor megvolt István, 3 kg 15 dkg volt és 47 centiméter – közben szeretettel néz az egykori háromkilósra. Kicsit könnyes is Moni szeme, pedig nem az a sírós fajta.

Hogyan gondoztál egy csecsemőt? Voltak ehhez eszközök akkoriban? Speciális kiságy, pelenkázó...

– Á, egy túrót, nem volt semmi! Mire István megszületett, addigra az apukája eltűnt, úgyhogy kreatívnak kellett lennünk! Akkoriban a szüleimnél laktunk, és egy állati ügyes asztalos rokonunk valósította meg, amit én kitaláltam. Mivel nagyot nem tudok hajolni a kerekesszékemből, mert akkor kiesek, ki kellett találni, hogyan teszem be biztonságosan a picit a kiságyába. Addig gondolkodtunk, amíg egy olyan babaágyat találtunk ki, aminek az elején egy horgászhaló van, betettem a kicsit az ágyba, és rögzítettem a hálót. Az is fontos volt, hogy olyan magas legyen, hogy alá tudjak gurulni a székemmel. A pelenkázónál is ez volt a fő szempont! – Moni megint hangosan nevet. – Nem volt egyszerű kitalálni, de szuperül működött. Aztán, amikor már mászott, ki kellett találnom, hogyan emelem fel a földről Istit anélkül, hogy orra esnék. Általában a kombidresszénél fogva megragadtam a grabancát, és úgy került az ölembe. Babakocsiban nem tudtam tolni és sétáltatni, ez a szüleimre maradt, fél kézzel lehetetlen lett volna. Amikor már tudott ülni, akkor magamhoz kötöttem egy kendővel, és aztán együtt gurultunk.

Később, amikor már járt, hogyan tudtad elkapni a fiadat?

– Tudod, ez állati érdekes, mellőlem nem futott el soha. Az anyukámtól vagy a tesómtól igen, tőlem soha. Tudta, ösztönösen érezte már egészen kisfiúként is, hogy ezt nem szabad. Tekintettel volt rám, pedig sosem tanítottam ezt neki.

Mi volt az oviban? Egyáltalán hogyan kerestetek óvodát?

– Négy ovi is volt a közelünkben, és azt választottam, ahol a legkevesebb lépcső volt. Ne felejtse el, a kilencvenes években járunk, [akadálymentes hely szinte egyáltalán](#) nem létezett! A konyha felől mentünk be, mert ott csak egyetlen nyolccentis fellépővel kellett megbirkóznom.

Hogy fogadtak benneteket?

– Furán. Félték tőlem. Még nem volt kerekesszékes anyukával dolguk. Például kérték, hogy mi csak tízre menjünk, mert a többi gyereket összezavarná reggel az érkezésünk. Nem is értettem. Mondtam, hogy erről szó sem lehet, mi is nyolcra megyünk, mint a többiek. Nem akartam, hogy Isti másmilyen legyen miattam. Bementem, gurultam a gyerekekkel egy kört, válaszoltam a kérdéseikre, és ennyi elég is volt. A gyerekek baromi okosak, sokkal okosabbak, mint a felnőttek. Volt olyan szülő, aki elhúzta a gyerekét a játszótéren az én fiamtól, akkoriban még azt gondolták, hogy aki kerekesszékben ül, az koszos, ápolatlan, nem kell a közelébe menni.

Te ebből emlékszel bármire is? – fordulok a már felnőtt Istvánhoz.

– Nem, semmire. Nekem az volt a legtermészetesebb dolog a világon, hogy az édesanyám kerekesszékben ül. Soha nem okozott ez nekem gondot. Mindig voltak barátaim, teljesen normális gyerekkorom volt.

– Sokat nevettünk! – veszi át a szót Moni. – Volt egy bazi nagy bojtos sapkája a gyerekeknek, beült az ölembe és gurultunk az oviba. A bojt meg végig csiklandozta az orromat. István erre még rá is tett egy lapáttal, alig láttam az utat a bojttól meg a nevetéstől.

Mikor segített először neked a fiad valamiben?

– Úgy kétéves lehetett, amikor nem tudtam levenni valamit a polcról, és eszembe jutott, hogyha őt megemelem, akkor talán eléri. Ketten mindig minden sikerült!

Moni ma a saját cégében dolgozik a fiával, kerekesszékeket forgalmazznak és javítanak. Önálló családi házában élnek, Moni autót vezet, van szerelme, van hobbija. És persze egy fia, aki ma már bármiben tud segíteni az édesanyjának, és segít is. Persze az életük nem volt tündérmese, sok nehézséget kellett leküzdeni, míg idáig jutottak. Faggatózom, mire emlékszik, ami rossz volt, vagy megoldhatatlan akkoriban, amikor Isti még kicsi volt.

– Nem tudtam bemenni szinte sehova, mert a legtöbb helyen lépcsők voltak. Például a patikába Istvánt küldtem be a recepttel, én meg kintről néztem, ahogy az emberek tolják arrébb őt. Hiába ácsorgott ott, kis kezében a recepttel és a pénzzel, valahogy mindenki elé állt. Akkor még nem volt mobil, hogy beszélhettam volna telefonon a patikusnak, hogy ott a gyerek, csak nem látszik a pulttól. Néztem kintről és összefacsarodott a szívem.

Vagy például az általános iskolájába nem tudtam bemenni, mert építettek ugyan nekem egy rámpát, de az inkább sügrósáncnak tűnt, hiába mondtam, hogy ne olyat csináljanak. A gimiben már nem volt gond, a fiam felkapott székestől, és felvitt a lépcsőn a szülőire!

Moni és Niki már régóta ismerik egymást

Nikolett története: „Volt olyan gyerek, aki megkérdezte, hogy te kerekesszékekben is alszol?”

Almási Nikolett 11 évvel később vállalt gyermeket, mint Moni. Tőle már nem kért az orvosa igazolást arról, hogy képes-e kihordani a kicsit.

„Azért a legtöbb orvoshoz ma sem egyszerű bejutni, legyen szó fogorvosról vagy nőgyógyászról. Például bent vagyok az orvosnál, de nem tudok felfeküdni a vizsgálóasztalra, mert túl magas. Kellene egy olyan orvost keresnem, aki le tudja engedni az asztalt. Aztán kell magammal vinnem valakit, aki segít átúlni, a lábamat betenni a vizsgálószékbe. És lehetőleg ne férfi legyen, mert az azért kellemetlen. Hiába az akadálymentes bejárat, bent nekünk még akkor sem működik minden – meséli Niki.

Közben Moni megjegyzi, hogy ne felejtse el megmondani neki, ki az az orvos, akinek leengedhető vizsgálóasztala van. Ez fontos infó. Aztán Moni folytatja:

– Például sok rendelőben nincs akadálymentes vécé, vagy az orvos nyomkodja a hasamat és hiába mondom, hogy nekem ez egyáltalán nem fáj, még ha baj van, akkor se, mert nem érzek semmit a hasamnál. Szemrebbenés nélkül lediktálja, hogy nincs hasi fájdalom.

Nevetnek, egymásra néznek. Moni és Niki kapcsolata különleges: amikor Niki 16 évesen egy balesetben megsérült és lebénult, akkor Moni volt a révésze. Vagyis ő segített neki visszatérni az életbe, rájönni arra, hogy nincs minden veszve, kerekesszékekben is lehet élni. Moni tudta meg elsőként azt is, hogy Niki terhes.

– 20 évesen beleszerettem egy férfiba, és fél év múlva teherbe estem. Mikor a teszt pozitív lett, akkor felhívtam Monit, hogy baj van, találkozzunk. Eszembe se jutott elvetetni a gyereket, örültem neki, mégis megijedtem. A párom nagyon örült a babának, mégsem mertem elmondani fél évig a szüleimnek.

Hogy tudtad eltitkolni?

– Nehezen, mert velük laktam. Az öcsém pólóit hordtam, bő cuccokban jártam, utólag visszagondolva, nem is értem, hogy miért féltem annyira.

Végül hogy derült ki?

– Már hat hónapos terhes voltam, jártam orvoshoz rendszeresen, aztán becsöngetett a védőnő. Anyu nyitott ajtót, és mondta, hogy ez tévedés lesz, itt nem terhes senki. Akkor előjöttem és mondtam, hogy de, én. Nagyon boldog volt és örült az unokának, szóval kár volt félnem. A gyereket apukájával abban állapotdunk meg, hogy mire a baba megszületik, addigra akadálymentessé teszi a lakását, hogy a kórházból már oda mehessünk haza, addig anyuéknál laktunk.

Hogyan szültél?

– Programozott császárral elvileg, gyakorlatilag a kiírt időpont előtt öt héttel elfolyt a magzatvizem, és rohantunk a kórházba. Mindenki nagyon kedves volt, segítettek, külön szobát kaptam, szóval minden rendben zajlott. Mondjuk, én fura vagyok, mert sok mindent érzek hastájon, például azt, ha fáj vagy görcsöl. Ki tudja, miért. A császármetszés utáni hasi sebem is baromira fáj. Szabolcs, a most 12 éves fiam mindenben nagyon együttműködő volt.

Jó kisfiú volt, szófogadó. Igaz, keveset voltam vele egyedül. Az apukája sokat segített, a nagymamák is, meg ezen kívül egy családi barát is besegített. Nekem nem volt probléma a babakocsi tolása, akadt, aki sétáltassa a gyereket. Mindig ott voltam, meg mindent én csináltam, de szinte soha nem egyedül.

A ti óvodátok akadálymentes volt?

– Nem, de nekem azonnal csináltattak rámpát. Ennyit számít a Moni és az én gyereketem közötti 11 év. Egy csomó minden változott, még nagyon sok dolog nehéz, de azért már jobban tudunk élni, közlekedni.

Hogy fogadtak a gyerekek a suliban téged, mint kerekesszékes anyukát?

– Szándékosan úgy intéztem, hogy az első napok egyikén, amikor úszni mentek az osztállyal, akkor jelentkeztem, hogy segítek haját szárítani, így én is mentem velük. Azt akartam, hogy tőlem kérdezzenek, és ne tőle! Szóval, szárogattam a hajukat, ők meg csicseregtek, édesek voltak. Volt olyan gyerek, aki megkérdezte, hogy te kerekesszékesben is alszol? Néhány óra együtt, és minden a helyére került, azóta tudják, hogy Szabolcs anyukája kerekesszékesben él. Ennyi. Minden csoda három napig tart.

A fiad már 12 éves. Szoktál tőle segítséget kérni?

– Erre szándékosan nagyon ügyeltem, hogy ne kelljen tőle segítséget kérnem. Igaz, én jó körülmények között élek, sok a segítség, az apukája sok mindent megold. Szóval nem akarom őt megkérni, mert úgy gondolom, hogy ő gyerek, neki az a dolga, hogy gyerek legyen, és nem az én segítőm. Persze kis dolgokat kérek néha tőle, de szerintem minden anya kér segítséget a gyerekeitől időnként. Igyekszem másképp kérni tőle: például mióta nagy, azóta ülhet elöl, mellettem a kocsiban, de akkor neki kell a kerekesszékesemet betennie a csomagtartóba.

Milyen közös programjaitok vannak?

– Hú, nagyon sok! Járunk moziba, mióta nagyfiú, szerencsére a plázák akadálymentesek. Aztán együtt megyünk ruhát venni, azt is mindketten szeretjük. Ő mindig elmondja, mi áll nekem jól, milyen színeket hordjak. Egyébként teljesen átlagos anya vagyok: mindennap főzök, mert imádok főzni, mosok, vásárolok, takarítok, együtt írunk leckét, úgy, mint bárki.

forrás: nlcafe.hu

Jobban nem is alakulhatott volna

Veres Amarilla (balról a második) egyéniben és a párbajtőrscsapat tagjaként egyaránt bronzéremnek örülhetett

Veres Amarilla két érmet szerzett a világbajnokságon, és nem lehet gond, ha tartja a szintet.

Ettől rosszabb ne legyen! Veres Amarilla első felnőtt világbajnokságán mindjárt két érmet szerzett. A Nyíregyházi VSC kerekesszékes vívója az Egerben rendezett vb-n előbb kard egyéniben, majd a párbajtőrscapat tagjaként végzett a harmadik helyen – utóbbi fegyvernemben hatodikként zárta a „szólóban” kiírt viadalt.

Abszolút nem mellékesen, a kvalifikációs ranglistán eddig szerzett pontjai alapján szinte biztos résztvevője a 2016-ban esedékes riói paralimpiai játékoknak.

A jól végzett munka öröme

– Nagyon elégedett vagyok, ennél jobban nem alakulhatott volna a verseny, elsőre tökéletesnek mondható eredményeket értem el – nyilatkozta a jól végzett munka örömeivel Veres Amarilla.

– Egy kis szerencsével akár a párbajtőr egyéniben is érmet szerezhettem volna, de majd legközelebb.

Fontos volt továbbá, hogy amit az edzőmmel előre megbeszéltünk, meg tudtam valósítani. Itt köszönöm meg mesteremnek, Pákey Bélának, hogy ilyen szép szerepléshez segített, nélküle biztos nem sikerült volna így a világbajnokság. Ráadásul nem kevés tapasztalattal gazdagodtam, amelyek később hasznomra lehetnek. Eljött például egy kínai lány, akit eddig soha nem láttunk, és rögtön megnyerte a párbajtőrt. Éppen ellene szenvedtem vereséget a négy közé jutásért; más stílust képvisel mint az európaiak, de még egyszer nem fog meglepni! Arra ugyanis feltétlenül alkalmas volt a vb, hogy feltérképezzük a teljes mezőnyt, ez előny lesz a folytatásban.

Ahogy fentebb megpendítettük, Veres Amarilla számára Rio de Janeiro a legfőbb úti cél. Biztosan halad ezen irányba, ha nem csúszik be semmi váratlan gikszer, megmutathatja magát a paralimpián.

– Hatodik helyen vagyok a ranglistán, kicsit visszacsúsztam, mert a világbajnokságon látott két kínai megelőzött. Az első tizenkettő jut ki Rióba: négy világkupa után a jövő tavaszi Európa-bajnoksággal zárul a kvalifikációs időszak, valamennyi alkalommal a nyolc közé jutás a terv. Magyarul tartani kell a szintet, és akkor nem lesz gond.

Beutazhatja a világot

Mindeközben nem akármilyen lehetőséggel rukkolt elő Pákey Béla, az NYVSC edzője.

– A világbajnokságon női kardban sajnos nem tudtunk indulni a csapatversenyen, mivel jelenleg nincs női B kategóriás magyar vívó, pedig biztos éremesélyesek voltunk. Éppen ezért Nyíregyháza és környékén keressük azt a fiatal kerekesszékes hölgyet, aki szívesen vállalná a közös edzőmunkát Veres Amarillával és Tarjányi Istvánnal. Amit cserébe kapna az elvégzett edzőmunkáért: tagja lehetne az éremesélyes magyar csapatnak, beutazhatja a világot, a sport által megváltoztathatja a saját életét. Az edzésre utazás költségében tudunk segíteni, ha szükséges.

Nyolcmilliárd forint a megváltozott munkaképességűek támogatására

A Széchenyi 2020 keretében megjelent a „Megváltozott munkaképességű emberek támogatása” című (EFOP-1.1.1-15) kiemelt felhívás.

A támogatásra rendelkezésre álló tervezett keretösszeg 8 milliárd forint.

A felhívásra a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal adhat be támogatási kérelmet 2015. október 15-től november 30-ig.

A projekt keretében a megváltozott munkaképességű és fogyatékossgal élő személyek számára a következő támogatásokat nyújtja majd hivatal:

egyéni fejlesztési terv elkészítése, módosítása és a teljesülés nyomonkövetése, foglalkozási rehabilitációt elősegítő szolgáltatások biztosítása, a munkába helyezéshez, illetve képzésbe vonáshoz kapcsolódó alkalmassági-, foglalkoztathatósági vizsgálatok megvalósítása, a munkaerő-piaci igényekhez igazodó szakma elsajátítására vagy felfrissítésre irányuló képzések, kompetenciafejlesztő foglalkozások, felkészítések szervezése, lefolytatása, a munkakipróbálás, munkatapasztalat, munkagyakorlat szerzés elősegítése a foglalkoztatás támogatásával, beleértve az önfoglalkoztatást és a megváltozott munkaképességű (fogyatékossgal élő) munkavállaló munkahelyi segítését végző személyek foglalkoztatását kizárólag a segítés ideje alatt, a próbamunka céljából végzett egyszerűsített foglalkoztatás támogatása, a megváltozott munkaképességű munkavállalók munkahelyre jutásának, valamint az együttműködési, képzési helyszínekre való eljutás biztosítása, a megváltozott munkaképességű (fogyatékossgal élő személyek élő) munkavállalók segítésével foglalkozó személyzet felkészítése, képzése
A közvetett célcsoport (munkáltatók) számára biztosítandó támogatások:

a potenciális munkaadók számára érzékenyítő tréningek lefolytatása, foglalkozási rehabilitációt elősegítő szolgáltatások szervezése és biztosítása, a megváltozott munkaképességű munkavállalók munkahelyre jutásának megszervezése (például csoportos személyszállítás keretében).
a célcsoport munkába járáshoz adott foglalkoztató által biztosított költségtérítés támogatása.

forrás: kamaraonline.hu

Több funkciós pulykakakas - dizájnos tárgyakkal még segíthetünk is

A Design Randi program segítségével, újabb tárgyakkal bővül a Segítő Vásárlás webshopja. A programban keretében neves designerek és megváltozott munkaképességű embereket foglalkoztató cégek találkoznak, aminek eredménye egyszerre egy jól eladható termék és segítség lehet.

A programot 2013 óta működteti a Salva Vita Alapítvány. Célja, hogy összehozza a megváltozott munkaképességű embereket foglalkoztató cégeket neves, szociális érzékenységgű

formatervezőkkel, designerekkel, hogy a kortárs ízlésnek megfelelő, piacképes termékek készüljenek a fogyatékkal élőket foglalkoztató műhelyekben.

A Salva Vita Alapítvány idén pályázatot írt ki új tárgyak tervezésére. 2015. augusztus 28-ig tizenkettő pályamű érkezett be, amelyekből a zsűri hetet javasolt díjazásra és kiállításra. Az alkotásokat Szabó Eszter Ágnes képzőművész, Szentpéteri Márton MOME habil. egyetemi tanár, és Szilágyi Csilla üvegtervező művész zsűrizték. A szakmai értékelés szempontjai a következők voltak: innováció, korszerűség, funkció, komplexitás, szériagyártás / termék előállítási lehetőség, arculati elemek, kidolgozottság, minőség, technológia.

A sajtótájékoztatón a hét új pályaművet mutatták be, valamint az azokból kikerült három győztest. A zsűri döntése alapján a szakmailag legjobbnak ítélt termékek tervezőit 50.000 – 50.000 Ft-os díjazásban részesültek, a díjazott tervezőkkel és a partnercégekkel az Alapítvány szerződést köt, és lehetőséget biztosít az idén, márciusban indult Segítő Vásárlás webáruházban való forgalmazásra.

Az est háziasszonya a Segítő Vásárlás program nagykövete, a webshop arca, Weisz Fanni volt. A hallássérült fotómodell két éve segíti jelenlétével és áldozatos munkájával a programot. Hangsúlyozta, hogy azért is vállalta a feladatot, hogy még közelebb vigye a témát a sérültekhez és a fiatalokhoz is, akik szívesen vásárolnak webshopban. A legnagyobb kíváncsiságot az ifjúság körében tapasztalja. Nagyon fontos, hogy folyamatos kapcsolatban legyenek a mássággal, hogy felnőttként kezelni tudják és ne, mint ufóra tekintsenek rájuk, hanem együttműködőek legyenek.

A kiállítást Nyitrai Imre, szociálpolitikáért felelős helyettes államtitkár nyitotta meg, aki beszédében kiragadta az elmúlt egy év üzenetét, mely a közös gondolkodásról, a nagy ötletekről, az együttműködésről szólt. Arról, hogy a közös célért érdemes összefogni olykor látszólag teljesen más területen tevékenykedő embereknek ahhoz, hogy valami egészen különleges alkotás és érzés megszülessen. Beszédét egy Kurt Vonnegut idézettel zárta: „ A

művészetnek - lényegét tekintve - semmi köze a pénzkereséshez. A művészet, bár nem övezi hírnév, nem jár vele vagyon, a lélek gyarapításának eszköze.”

A helyszínen beszédet mondott még Vég Katalin, a Salva Vita Alapítvány ügyvezető igazgatója, aki elmondta, miből indult, hol tart és hova fejlődik a Design Randi program, hogy mi volt az Alapítvány célja a pályázatkírással. Fontosnak tartja, hogy a közös tervezés maga is egy integrációs folyamat volt, hiszen a tervezők megismerkedhettek egy korábban ismeretlen területtel, személyesen találkozhattak sérült emberekkel, ugyanakkor a műhelyek sokszor zárt világa is megnyílt egy külső szakember előtt – mindez nyitottságot kívánt mindkét fél részéről.

Szabó Eszter Ágnes képzőművész, kurátor, elmondta, mennyi akadályt kell leküzdeni ebben a helyzetben zsűriként. Egyszerű tárgyakat látunk, amelyek mindegyike nagy lépés egy fenntartható jövő felé. Fontos, hogy ezen a területen a háttérpar megerősödjön.

Kertész Veronika kifejezte örömét, hogy részt vehetett ebben a projektben. Először a program felépítése, a rapid randi jellege keltette fel az érdeklődését, hogy több céggel szervezeten tudott megismerkedni, de a legnagyobb ösztönzést a termékfejlesztés célja és hasznossága adta.

A kiállítás ingyenesen megtekinthető 2015. október 2-15-ig hétfőtől péntekig, 10-18 óráig, szombaton 10-től 16 óráig a Bálnában (1093 Budapest, Fővám tér 11-12. - földszint 305

forrás: hrportal.hu

Fellebbezzek-e a C1 kategória ellen?

Benyújtsak-e fellebbezést a határozat ellen, amelyben az alábbi kódokkal F2030, F7090, D5610, G4090, E7850 c1 minősítést kaptam? A foglalkozási rehab minősítése: javasolt. A 4 órás munkára, melyet irányítás mellett végzek - terápiás célzattal-szükségem van, 21 éve dolgozom egy vállalatnál. 5 éve rokkantként. Korábban végzett munka javasolt. Melyik a jobb minősítés számomra, hogy dolgozhassak? A c1 vagy a c2? Állapotom sajnos végleges, szüleimmel élek, az ő támogatásukra szorulok, de nem helyeztek gyámság alá. Ez fontos lenne? Ha táppénzen leszek, nem jár az ellátás?

A komplex minősítésben a megmaradt egészségi állapot, valamint a hasznosítható képességek feltárása és fejleszthetősége váltotta az addig csupán a munkaképesség csökkenését felmérő vizsgálati módszereket. A cél a megmaradt egészségi állapot hasznosítása: a rehabilitáció előkészítése annak érdekében, hogy a minősített személy sikeresen visszatérhessen a nyílt vagy védett munkaerőpiacra. A minősítést egy minimum négytagú bizottság végzi, amely 2 orvos-szakértőből, valamint 1 foglalkozási-rehabilitációs, illetve 1 szociális szakértőből áll. A feladatuk az egészségi állapot, a rehabilitálhatóság, a rehabilitációs szükséglet, a rehabilitáció lehetséges irányának véleményezése, valamint javaslattétel az ellátás típusára, amely lehet rokkantsági, illetve rehabilitációs. A véleményezés tehát nem csak orvosi alapon történik.

Abban a döntésben tehát, hogy Ön C1 minősítést kapott, szerepet játszhattak foglalkozási-rehabilitációs, illetve szociális szempontok is a fent említett betegségcsoportokon túl. Mivel

Ön „C1” minősítési kategóriát kapott, ez azt jelenti, hogy a véleményezés alapján az egészségi állapota 31–50% között van és foglalkoztatási szempontú rehabilitációja javasolható. Ez nem zárja ki a 4 órás munkavégzése további folytatását. A „C2” minősítési kategória abban különbözik, hogy Ide az a kérelmező sorolható, akinek az egészségi állapota 31–50% között van és a rehabilitálhatóság foglalkoztatási vagy szociális szempontú vizsgálata alapján a rehabilitációja nem javasolt.

Az, hogy Ön napi négy vagy több órát dolgozhat, a felülvizsgálat során megállapított ellátási formától függ. A legfontosabb ilyen ellátások: a rokkantsági ellátás, a rehabilitációs ellátás, a rokkantsági járadék és a (kifutó, ma már nem megállapítható) rehabilitációs járadék. Mivel Ön nem említette, melyik típusú ellátásban részesül, az alábbiakban részletezem az egyes típusok jellegzetességeit.

2012. január 1-jétől rokkantsági nyugdíj, baleseti rokkantsági nyugdíj, rehabilitációs járadék, rendszeres szociális járadék és átmeneti járadék nem állapítható meg, helyüket a rehabilitációs vagy rokkantsági ellátás vette át, és ezek egységes táppénzszerű ellátás körébe tartoznak.

Ha a szakértői bizottság véleménye szerint az egészségi állapot 60 és 31 százalék közötti, és 3 éven belül az ügyfél foglalkoztathatóvá válhat, úgy a szakértői bizottság őt rehabilitálhatónak minősíti, így rehabilitációs ellátásra lehet jogosult. A komplex minősítés keretében megállapított rehabilitációs ellátás mellett legfeljebb heti 20 órában lehet keresőtevékenységet folytatni vagy közfoglalkoztatásban részt venni, az ezt meghaladó időtartamú keresőtevékenység vagy közfoglalkoztatás ideje alatt az ellátás szünetel. A rehabilitációs ellátás melletti keresetnek viszont nincs összegkorlátja, bármennyit lehet keresni. (A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól szóló 2011. évi CXCI. törvény 7.§ (4) bekezdés a) pont alapján.)

E szabályok a 2011. december 31-ét követően megállapított, vagyis nem valamely korábbi ellátásból átalakított rehabilitációs pénzbeli ellátásra vonatkoznak. Akinek 2011. december 31-éig járó ellátását 2012. január 1. napjától alakították át rehabilitációs ellátássá, átmenetileg - a felülvizsgálatáról szóló döntést követő második hónap utolsó napjáig – a 2011. december 31-én hatályos korlátok között folytathat keresőtevékenységet.

Amennyiben a rehabilitáció a betegségek miatt kizárt, vagy meghaladná a 3 évet, az ügyfél rokkantsága állapítható meg, és rokkantsági ellátásra jogosult. A 30 százalék alatti megmaradt egészségi állapotú személyek kizárólag rokkantsági ellátást kaphatnak, tehát rehabilitációs ellátásra nem javasolhatók. A 2012. évi átalakítás során vagy a komplex minősítést követően megállapított rokkantsági ellátásban részesülő személyekre vonatkozó, 2014. január 1-jétől hatályos közös szabály szerint a rokkantsági ellátásban részesülő személy ellátását meg kell szüntetni, ha keresőtevékenységet folytat és jövedelme 3 egymást követő hónapon keresztül meghaladja a mindenkori minimálbér 150 %-át. A biztosított egyéni és társas vállalkozó esetén minimálbér alatt a garantált minimálbért kell érteni, ha az egyéni vállalkozó személyesen végzett főtevékenysége vagy a társas vállalkozó főtevékenysége legalább középfokú iskolai végzettséget vagy középfokú szakképzettséget igényel. Ha a kereseti korlát túllépése nem egymást követő három hónapban, hanem ritkábban valósul meg, az ellátás megszüntetésére nem kerül sor. (A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól szóló 2011. évi CXCI. törvény 13.§ (2) bekezdés d) pontja alapján.)

Rehabilitációs járadék (kifutó ellátás, már nem állapítható meg): A rehabilitációs járadék folyósítása mellett 2014-ben is a 2011. december 31-én érvényes szabályok szerint lehet keresőtevékenységet folytatni. Eszerint ha az irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt el nem érő

és keresőtevékenységet folytató rehabilitációs járadékos (bruttó) keresetének, jövedelmének havi átlaga meghaladja

ba) a rehabilitációs járadék összegének kétszeresét ÉS

bb) a mindenkori kötelező legkisebb munkabér összegét

- 3 egymást követő hónapra vonatkozóan, akkor a rehabilitációs járadék összege ötven százalékkal csökken, míg ha

- 6 egymást követő hónapra vonatkozóan, akkor a rehabilitációs járadék folyósítását megszüntetik (és a járadék feléléására nincs is mód).

A hat egymást követő hónap alatt elért kereseteket, jövedelmeket havonta kell vizsgálni, majd ezek átlagát kell a rehabilitációs járadék megszüntetése szempontjából figyelembe venni.

Csak akkor kell csökkenteni vagy megszüntetni a rehabilitációs járadék folyósítását, ha mindkét említett feltétel egyidejűleg bekövetkezik, vagyis az elért kereset a rehabilitációs járadék összegének kétszeresét ÉS a mindenkori minimálbér összegét is meghaladja. A rehabilitációs járadékra való jogosultság nem szűnik meg, ha a folyamatos keresőtevékenység időtartama a hat hónapot nem éri el.

Rokkantsági járadék: A rokkantsági járadékot sokan összekeverik a rokkantsági ellátással, pedig teljesen más ellátásról van szó. Rokkantsági járadékra az jogosult, aki a Rehabilitációs Szakigazgatási Szerv szakhatósági állásfoglalása szerint a 25. életéve betöltése előtt teljesen munkaképtelenné válik, illetve 80 százalékos vagy azt meghaladó mértékű egészségkárosodást szenvedett és részére nyugellátást, baleseti nyugellátást nem állapítottak meg.

A rokkantsági járadékos tekintetében nincs munkavégzési korlát (sem időbeni, sem kereseti).

forrás: hrportal.hu

Ezek után Te sem fogsz rokkantparkolóba állni - Megdöbbenő videó

Oroszországban az autóvezetők 30%-a parkol mozgássérülteknek fenntartott helyre anélkül, hogy valóban rászorulna. Egy orosz non-profit szervezet megelégette ezt az áldatlan állapotot, és úgy döntött, egy nagyon kreatív és gondolatébresztő kampánnyal hívja fel a világot (és a nemtörődöm autósok) figyelmét a problémára.

A kampány készítői kerekesszékekben ülő embereket ábrázoló, hihetetlenül élethű, mozgó, beszélő hologramokat hoztak létre. Ezek minden olyan alkalommal megjelentek a mozgássérült parkolóhelyeken, amikor illetéktelenek szerettek volna odaállni, és "szépen" megkérték az autósokat, hogy menjenek máshova. Egy speciális kamera figyelte egyébként, ki van-e téve a rokkant-kártya az autó szélvédőjére: ha igen, akkor az igen hatásos figyelmeztetés elmaradt.

video: <https://youtu.be/DUfcNNv3g68>

„Én nap mint nap újabb kihívásokkal szembesülök. Számodra egyetlen kihívás van: tiszteld a jogaimat.” - mondja a videó végén az egyik hologram, és ezzel tökéletesen megfogalmazza a lényegét. Több ilyen kampány kellene, annyi biztos!

forrás: femcafe.hu

Nyugdíjak és rokkantsági ellátások: ennyi a havi összeg

Júniusban összesen 2 millió 22 ezer ember részesült korbetöltött öregségi nyugdíjban, csaknem 70 ezren kaptak korhatár alatti, 391 ezren pedig rokkantsági és rehabilitációs ellátást.

A korbetöltött öregségi nyugellátások átlagos havi összege 118 604 forint volt júniusban – derül ki az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság legfrissebb adataiból. A nőknek 40 év jogosultsági idő alapján járó nyugdíj átlaga 117 456 forint, míg a korhatár alatti öregségi nyugdíjasoké (az 1955 előtt született volt fegyvereseké) 211 456 forint volt. A korhatár alatti ellátások havi átlaga valamelyest meghaladta a 158 ezer forintot, míg a rokkantsági, illetve rehabilitációs ellátásban részesülőké nem érte el a 68 ezer forintot.

A különböző egyéb ellátásokkal (például özvegyi nyugdíjakkal, rokkantsági járadékkal, árvaellátással) együtt júniusban összesen 2 millió 695 ezren részesültek nyugdíjban és más ellátásban.

Nyugdíjának kiszámításához használj [nyugdíjkalkulátorunkat!](#)

forrás: adozone.hu

MENTÁLREHAB PROGRAMSOROZAT - MI LENNE, HA KOMOLYAN VENNÉNK A LELKI EGÉSZSÉGET?

Minden negyedik-ötödik emberről elmondható, hogy az élete bizonyos szakaszában pszichoszociális segítségre szorul. A mentális zavarok közül a leggyakoribb a szorongás (pl. fóbiák, pánikbetegség), a depresszió, de ide tartozik az álmatlanság, a pszichoszomatikus betegségek, az alkohol- vagy drogfüggőség, a hiperaktivitás és a koncentrációs zavarok is. A Rehab Critical Mass mozgalom – melynek célja a fogyatékossgal élők életminőségének javítása – ősszel „MentálRehab” programsorozattal készül. Ezzel szeretné ráirányítani a figyelmet a lelki egészség megőrzésének fontosságára, és segíteni a pszichiátriai betegségekkel kapcsolatos tabuk és előítéletek felszámolását.

megteremtését. Az lenne a célunk, hogy mások problémáinak megértése és elfogadása révén ráirányítsuk a figyelmet az önismeret és az önelfogadás A két Rehab Critical Mass felvonulás után, ami elsősorban a fogyatékossgal élő emberek és családjuk problémáit és jogait helyezte előtérbe, most egy még “láthatatlanabb” problémára irányítanánk a figyelmet, egy újabb eseménysorozattal. Hazánkban már 1994 óta ünneplik a Lelki Egészség Világnapját, amelynek célja a figyelemfelkeltés, a lelki egészség középpontba állítása és a pszichiátriai problémákkal élő emberekhez kapcsolódó előítéletek elleni harc. Azok az emberek, akik lelki betegségben szenvednek, ugyanolyan emberi méltósággal rendelkeznek, mint bárki más: őket is megilleti a jogegyenlőség. A magyarországi helyzetre sajnos jellemző, hogy hiába tartoznak a mentális betegségek egy 2013-as ENSZ egyezmény óta a fogyatékossg fogalomkörébe, nálunk ezt mind a mai napig összekeverik az értelmi akadályozottsággal.

Pedig a magyar társadalom jelentős része érintett a lelki egészséggel összefüggő kérdésekben, hiszen a kétgenerációs családmódellet alapul véve kijelenthető, hogy minden magyar családban előfordul mentális betegség. Egy néhány évvel ezelőtt végzett felmérés szerint az európai lakosság körében közel minden negyedik ember küzd valamilyen mentális zavarral. Ezért a szakemberek szerint a 21. század legnagyobb egészségügyi kihívását a mentális problémák kezelése jelenti majd kontinensünkön.

A fogyatékoság hosszan tartó fizikai, értelmi, érzékszervi vagy pszichoszociális károsodás, az utóbbi esetben azok a készségeink működnek másképp, amelyek a kapcsolatainkat, az emberekhez és magunkhoz való viszonyunkat határozzák meg. Ezek a "károsodások", számos egyéb akadállyal együtt korlátozhatják azt, hogy teljes, hatékony és másokkal egyenlő szerepet vállaljunk a társadalomban. A pszichés problémákkal élőknek naponta meg kell küzdeniük az előítéletekkel, amelyek a gyakori élethelyzeti nehézségek és a mentális tünetek mellett további terheket jelentenek számukra. Az előítéletek megnehezítik számukra a kilábalást, sokszor titkolózniuk, bujkálniuk kell. Nagy teher számukra a megszegyenüléstől való félelem, a stigmatizáció.

Nem könnyű ennek a témának hangot adni mai világunkban, többek között azért sem, mert maguk az érintettek sem szívesen állnak, a fentiek miatt, a nyilvánosság elé. Első lépésben épp ezért a még nyitott, érdeklődő fiatalokat céloztuk meg: érzékenyítő és tabudöntőgető programokat tartunk középiskolások számára. A diákok és pedagógusai a foglalkozások során érintettekkel és szakemberekkel egyaránt találkozhatnak, és beszélgethetnek a náluk diagnosztizált betegségekről, tapasztalataikról, a felépülés folyamatának sajátosságairól. Azt szeretnénk megmutatni a fiataloknak, hogy az érzésekről – még ha azok olykor furcsák, nyugtalanítóak vagy ijesztőek is -, jó beszélni, mert az már egy nagyon fontos lépés. De fő szempont az empátia felkeltése a pszichés problémákkal élő emberekkel kapcsolatban.

A jelenlegi, "MentálRehab" névre keresztelt kampányunkat az Ébredések Alapítvánnyal közösen szervezzük, amely nemcsak befogadta a rendezvényt, hanem dr. Harangozó Judit vezetésével kitűnő szakmai munkával is támogatta.

Elsősorban párbeszédet szeretnénk kezdeményezni a lelki egészség legkülönbözőbb témakörében, hogy segítsük az önkifejezés kultúrájának fontosságára. Az önkifejezés és az értő meghallgatás segíti a lelki egészséget. Az érintettekhez is szólunk, hiszen miközben a társadalmi előítéletek miatt nehéz kitörniük, ma még nagyon elterjedt a medikalizáció, és sokszor nem is tudják, hogy van segítség. Az ő vészjelzéseiket is szeretnénk felerősíteni, tudatosítva minél többekben, hogy ezek az emberek is fontosak, az érintetteket pedig arra bátorítani, hogy merjenek előlépni a problémáikkal, és nem hagyjuk őket egyedül.

Bár eddig főleg a problémákról szóltunk, de vannak szép történeteink is. A pszichoszociális fogyatékosággal élők közt például számos zseniális alkotó és tudós is van. Idén hunyt el John Nash, a mentális betegségéből felépült, Nobel-, Neumann- és Abel-díjas zseniális matematikus, akiről a Lelki Egészség Világnapján is megemlékezünk. Ő nem csupán a tudomány területén alkotott nagyot, de különleges tudással rendelkezett a szkizofréniából való felépülés folyamatának sajátosságaira vonatkozólag is, és ezt a tudását nem félt a világ elé tárni.

De persze elsősorban azt szeretnénk hangsúlyozni, hogy közös felelősségünk, milyen helyet biztosítunk a közösségeinkben, a társadalmunkban a mentális betegségekkel élőknek, akár

zseniális tudósok, akár nem. Az ő jog- és esélyegyenlőségük épp olyan fontos kell, hogy legyen, mint a többi polgáré; és a prevencióra, a felépülésre, de az érzékenyítésre, az előítéletek elleni küzdelemre fordított energiák is jobban működő, egészségesebb társadalmat építhetnek mindnyájunknak.

A holnapi rendezvény részeként bemutatjuk azokat az egyperces filmeket, amelyeket fiatalok készítettek, arra a kérdésre válaszolva, hol a helye az ő életükben a lelki egészség megőrzésének. A beérkezett legjobb alkotásokra slammerek, kortárs művészek reflektálnak majd. Reményeink szerint izgalmas beszélgetésekre kerül sor, pl. John Nash életének különböző értelmezéseiről, vagy egy új szemléletről, a hanghalló mozgalomról. De az érdeklődők találkozhatnak pszichiáterrel, lesz stresszkezelés, segítő beszélgetések, önismereti tesztek, pszichózis szimulátor, slam poetry workshop és közösségi lecsó is.

Mi hiszünk abban, hogy minden ember a képességeihez mérten válhat hasznos tagjává a társadalomnak. Ehhez ma Magyarországon szükség lenne arra, hogy az inkluzivitás, a befogadó és elfogadó szemlélet alapérték legyen; ehhez pedig elengedhetetlen az esélyegyenlőség erősítése, a témát körülölelő tabuk feloldása. Október 9-e lesz tehát az első állomása a lelki egészség kampányunknak, amelyet többek között Feldmár András, Vekerdy Tamás, és mint talán már kiderült, több slammer is támogat... tél végére pedig egy nagy, közéleti, igazi tabudöntő eseményt tervezünk.

forrás: kettosmerceb.log.hu

Dr. Gruiz Katalin: az értelmi fogyatékos emberektől elleshetjük, hogyan lehet boldog, teljes életet élni

Dr. Gruiz Katalinnal, a Down Alapítvány elnökével beszélgettünk arról, hogy hogyan látja a Down-szindrómás betegek helyzetét ma Magyarországon. Immár 27 éve tölti be tisztségét az alapítványnál, így arra is választ kaptunk, hogy mennyi sikert és nehézséget élt át ez idő alatt.

Az elmúlt évtizedek tudományos, valamint egészségügyi, (gyógy)pedagógiai törekvéseinek és szociális szolgáltatásainak köszönhetően nagymértékben javultak a Down-szindrómával született betegek életkilátásai. Milyen jövő vár ma Magyarországon egy Down-szindrómás gyermekre?

A kérdésében szereplő törekvés kifejezést szívesen megvétőzöm, hiszen az akarat, a terv nem elég: hiába vannak jó elvek, esetleg még megfelelő törvények is, ha mindez nincs átültetve a gyakorlatba. Ugyanez vonatkozik a fejekre is, a közgondolkodásra: amíg nem természetes, hogy egy fogyatékos, egy Down-szindrómás ember ugyanolyan életet élhet, mint bárki más, addig nem sok esélyünk van arra, hogy teljesen általánossá váljék az, amit a Down Alapítvány megteremtett és működtet. Nevezetesen egy olyan modellt, amitől azt várjuk, hogy bizonyítsa, hogy egy fogyatékos ember is élhet teljes, boldog és autonóm életet. Ehhez szükséges a szerető, de ugyanakkor teljesítményorientált és nyitott gondolkodású család, jó iskolák, majd a szolgáltatások közül kiemelten a támogatott lakhatás, foglalkoztatás és döntéshozatal. Az ezek segítségével megoldott egyéni lakhatás, saját társ, család, barátok, kereset, már nem más, mint a teljes élet. Ez elvileg Magyarországon is lehetséges, néhány ritka példa itthon is

felmutatható. Jobb szociális körülményeket, elfogadó attitűdöt magáénak tudó országokban ez nem annyira távoli (Spanyolország, Anglia, Svédország, Hollandia a jó példák). A mi országunk nem sorolható ezek közé; mindazonáltal van fejlődés a 30 évvel ezelőtti helyzethez képest. Ennek a fejlődésnek egyik kis motorja a Down Alapítvány. Minden szülő makkegészséges kisbabát szeretne, ezért bizonyára nehéz lehet azzal szembesülni, hogy a kisbabájuk más lesz, mint a többiek. Általában hogyan fogadják a szülők, ha Down-szindrómás gyermekük születik? A szülők legnagyobb része még sosem gondolta át, hogy senki sincs biztosítva egy sérült, beteg, vagy fogyatékos gyerek születése ellen. Ha ez jobban benne lenne a köztudatban, mint az élet természetes velejárója, akkor nem élnék meg a szülők ennyire súlyos tragédiaként, ahogy ezt általában megélik. Az biztos, hogy az élet a sérült gyerekekkel más lesz, mint ahogy egy egészséges gyerekekkel is más lesz, mint anélkül volt. Valószínű, hogy kell egy új életstratégia, de hogy az új élet rosszabb lenne, azt kevesen állítják, azok közül, akik Down-szindrómás gyereket nevelnek. Azok a családok, melyek megkapják a megfelelő segítséget, a szükséges információt, egy sorstárs baráti melléállását és a tágabb család is megbékél az új helyzettel, azok egészséges gyorsasággal jutnak túl az első sokkon és veszik kézbe életük és gyerekük sorsának irányítását. A szakemberek dolga pedig a pozitív szakmai segítségnyújtás, amely sokszor technikai segítségnyújtás (hova kell fordulni, hogyan kell intézni). A Down Alapítvány 3–5 napos probléma-feldolgozó és életstratégia tréningekkel segíti az új családokat, valamint egyedülálló sorstársi segítségnyújtással, a Down-Dada szolgálattal, mely egy családtól-családnak adott támogatás. Egy sorstárs a megélt tapasztalatok alapján tud segíteni: mindent átélt, átgondolt ő is, amin az új család gyötrődik. A kérdésekre vannak válaszok és ezek a válaszok enyhítik a terhet az új családok válláról, csökkentik a bizonytalanságot. Manapság a szolidaritás, egymás elfogadásának kérdése egyre inkább középpontba kerül Magyarországon, amely a különféle betegségek megítélésében, a betegséggel küzdőkhöz való viszonyulásban pozitív eredményeket hozhat. Ön hogyan látja, mennyire változik Down-szindrómás betegekkel kapcsolatos hozzáállás a társadalmunkban? Egy pontosítással kell kezdenem a választ: a Down-szindróma nem betegség, hanem egy állapot. A Down-szindrómás ember is lehet beteg, de akkor elmegy a körzeti orvoshoz vagy a szakorvoshoz, de nem azért, hogy meggyógyítsák a Down-szindrómáját. Az, hogy még mindig betegséggé tekintenek a fogyatékosok nagy részére, az az orvosi modell alkalmazásának tudható be, melyen nálunk még nem sikerült túllépni. Ezt a modellt a modern szociális modelleknek kellene felváltaniuk, mert a jelenleg alkalmazott orvosi modellből fakadó szemlélet a fogyatékos ember autonóm életének, előrehaladásának egyik gátja. A fogyatékos emberek élete nem oldódik meg pusztán szakemberek közreműködésével: kell hozzá maga a fogyatékos ember (felkészülten), a szociális szolgáltató szakmák fejlődése és rendelkezésre állása, valamint az egész társadalom elfogadó hozzáállása és aktív segítése. Az orvosnak csak egy kis szelet jut a fogyatékosok megfelelő menedzsmentjében, azt viszont speciális tudással, a fogyatékosok-specifikusan jelentkező betegségek vagy gyógymódok ismeretében tehetné. Magyarországon a mai napig a BNO kódok (Betegségek Nemzetközi Osztályozása) alapján minősítenek valakit fogyatékos személynek, holott a világ ma már az FNO-t, a Fogyatékosok Nemzetközi Osztályozását használja, ami sokkal több feltétel alapján minősít, nézve az ember testi, érzékszervi rendellenességein kívül a funkciókat, az aktivitást, a részvételt, valamint a környezetet is. Ez jelenthetné az egyik továbblépési utat szakmai szempontból. A közember hozzáállása lassan azért pozitív irányba változik. Kiemelném egyrészt a szolgáltatókat és a hivatalokat, melyeknél ügyfélként jelennek meg az egyre önállóbban élő értelmi fogyatékos személyek, és meg is kapják a szolgáltatást (személyi csere, bankszámla, fodrász, sportlétesítmények). Másrészt a fiatalokat, akikben kevesebb az előítélet és az önkéntes munkájuk során kapcsolatba is kerülnek fogyatékos emberekkel. Bár azzal, hogy nincs annyira a szőnyeg alá söpörve az értelmi fogyatékosok ügye, és jobban a látóterbe kerülnek a való életben mozgó fogyatékos emberek, az ellenhangok is erősebben a

felszínre törnek: az ellenkező szomszédok, tiltakozó falvak, melyek nem szeretnék, hogy a fogyatékos emberek ott éljenek köztük. Ezt korábban kevesen merték így kimondani, ma ezek a hangok is felerősödtek, sajnos.... Minden speciális ellátást igénylő állapot esetén kritikus kérdés az, hogy az egészségügyi és szociális ellátórendszer mennyire felkészült. Milyen mértékben javult az elmúlt években-évtizedekben ez a helyzet hazánkban? Az általánosan borzasztó helyzetben lévő egészségügyi ellátást mindannyian tapasztalhatjuk. A pozitív oldal viszont, hogy létezik a Down-Ambulancia, melyet a Bethesda kórház tart fenn az alapítvány közreműködésével, és amely heti egy rendeléssel évi 150–200 Down-szindrómás gyermek szakorvosi ellátásról, rendszeres szűrővizsgálatairól gondoskodik. Ami egy csoda. Hatalmas könnyebbség ez, hogy egy helyen mindent elérhetnek. A baj csak az, hogy a gyermekkorház 18 éves kor felett már nem vehető igénybe. Naponta tucatnyi telefon érkezik Alapítványunkhoz: hova vigyem fogyatékos gyermekemet, ahol megfelelő orvosi ellátást kap? Nem mindig tudunk megnyugtató választ adni. A szociális szolgáltatások talán egy kicsit jobb képet mutatnak, bár ott meg az a nagy nehézség, hogy a felnőtt korú értelmi fogyatékos személyeknek nyújtott szolgáltatásokért fizetni kell. Ugyan van a legtöbb sérült embernek saját jövedelme, járadéka, talán még dolgozik is védett munkahelyen, mégsem fizet szívesen a család, mert sokan fogyatékos családtagjuk járadékából élnek. A szociális szolgáltatások között még mindig dominálnak az eldugott kastélyokban kialakított állami bentlakásos intézetek, de egyre több a sokszínű, civil szolgáltatók által kínált szolgáltatás (például lakóotthonok, támogatott lakhatási szolgáltatások, napközi otthonok, munkaerő piaci szolgáltatások), melyek integráltak, családiak és nem drágábbak, mint az államiak. De ezekből csak keveseknek jut. A Down Alapítvány elnökeként tevékenykedik immár 27. éve, emellett 13 évig volt az elnöke a Magyar Értelmi Fogyatékosok Sportszövetségének is. Mi motiválta, hogy ezeknek a szervezeteknek a vezetőjévé váljon? Hogyan tudja ilyen hosszú idő után is ugyanazzal a lendülettel folytatni a munkát? Több összetevője is van annak, hogy még mindig folytatom, hogy még nem adtam fel. Egyrészt még van mit csinálni, bőven. 27 éve azt hittem, hogy gyorsabban fog menni, de azért nem vagyok teljesen elégedetlen: az alapítvány számtalan újítást és modern szolgáltatást tett le az asztalra. Felsorolni is hosszú lenne, mi mindent csinálunk ma már az egészségügy, az oktatás és a szociális szolgáltatások területén. A titok nálunk, az Alapítványban nem más, mint a fejlesztés, az állandó előre haladás, de ez sokszor inkább előre menekülés. Mindig van hova fejlődni. Az előre menekülést azért említettem, mert gyakran kerülünk olyan helyzetbe, hogy egy újonnan megnyíló lehetőségre csapunk le, csak azért, hogy fejleszthessünk. Ezzel aztán szélesedik a választék és újabb dolgokat kell megtanulnunk. A másik titok, hogy nem elég beszélni a dolgokról, meg is kell valósítani azokat. Ezt egyre kevesebben tudják. Ezt én a mérnöki mivoltommal hoztam. És sikerült olyan munkatársakra találnom, akik hasonló teremtő képességet hoztak magukkal. Az is nagy titok, hogy hogyan lehet mindezt a semmiből előteremteni. Mert ez egészen másképp megy egy közhasznú civil szervezetnél, mint egy gazdálkodó, vagy egy állami költségvetésből élő szervezetnél. Nálunk minimális fix bevétel van: mindössze az átvállalt feladatok állami normatívája (ami mindössze 25–30%-a a szolgáltatásokhoz szükséges összegnek). Természetesen már régen nem egyedül csinálom mindezt, csak az alapítványban 12 vezető beosztású kollégámmal és több száz szakemberrel valamint egy sor külső szakemberrel együtt működtetjük azt a holisztikus szemléletű szolgáltatásrendszert, mely a születéstől az élet végéig kíséri a fogyatékos embert és családját. A készségfejlesztésnek és a speciális képzéseknek nem csupán a rövidtávú eredmények elérése a célja, hanem az életminőség folyamatos és hosszú távú javítása is. Mekkora az esélye annak, hogy egy Down-szindrómás gyermek felnőtt éveiben képes lesz az önállóságra, a munkavállalásra? Ha magán a fogyatékos emberen és az őt segítő szakembereken múlna csak, akkor azt mondanám, hogy 100%. A két másik tényező, a család és a munkahely, az ottani munkaközösséggel már nehezebb ügy. Az állam által támogatott foglalkoztató szervezetek akár 100%-os

foglalkoztatást is meg tudnának valósítani, de a családok egy részének "nem éri meg" azért a kis fizetésért naponta kísérgetni, és állni a munkába járással kapcsolatos kiadásokat, tehát szívesebben otthon tartják hozzátartozójukat, akivel így kevesebb gondjuk van és talán még hasznos is az otthonlétük, mert besegítenek a háztartásba.

A másik nagy akadály a piaci munkahelyek hiánya. Az ilyen típusú munkahelyek képessége, felkészültsége a fogyatékos munkavállalók befogadásra minimális, még a kötelező 5%-os kvótát sem sokan teljesítik, inkább kifizetik a büntetőadót. Az értelmi fogyatékosokkal kapcsolatban ezt még meg is lehet érteni, hiszen, mondjuk egy közép súlyos értelmi fogyatékos embertől nem várható el, hogy egy munkahelyen egymagában, minden segítség nélkül teljesíteni tudjon. Viszont a munkahelyeken nincsenek erre képzett és szakosodott emberek, és tolerancia sincs egy gyengébben teljesítő munkatárssal szemben. Így a fogyatékos emberek többsége a kispadra szorul a munkahelyeken. Egy jó lehetőség viszont a csoportos munkavégzés, egy olyan munkavezető alatt, aki azon kívül, hogy szakember a vállalt munka területén, szociális munkás vagy hasonló szakértelemmel is bír. Ilyesmivel is próbálkozunk az alapítványon belül: vegyes brigádok dolgoznak az ingatlanok rendben tartásában, a szállításban, ahol a fogyatékos munkavállalókat direkt módon segítik, utasítják minden apró műveletben a kettős tudással rendelkező munkavezetők. Ennyi év távlatában számos sérült ember sorsának lehetett szemtanúja. Volt olyan közülük, amelyik különösen megérintette? Sok különleges esetet látok. Ismerek általam nagyra tartott értelmi fogyatékos embereket, akikről példát vehetünk, akikről elleshetjük, hogy hogyan lehet nagymértékben korlátozott képességekkel teljesíteni, alkotni, másoknak segíteni, művészi alkotásokat létrehozni és boldog, teljes életet élni. Mi több, bölcsen vélekedni egy kényszerűségből leegyszerűsödött, de így legalább megértett világ dolgairól. Egy ma már idősebb úr élete számomra sok tanulsággal szolgál: igazságtalanságok történtek vele, lakását eladták a tudta nélkül, még a ruháit sem pakolták össze, úgy 'tették' be az alapítvány átmeneti otthonába különösebb magyarázat és csomagok nélkül. Látszott rajta, hogy jobb időket is megélhetett, udvarias, szinte elegáns úrként viselkedett. Viszonylag gyorsan beilleszkedett, összebarátkozott a társaival, és szívesen dolgozott. Én úgy ismerkedtem meg vele, hogy odajött hozzám, kérdezte, hogy én vagyok-e a 'nagyfőnök', mondtam, hogy igen, erre felment a hálósobájába, lehozott egy tervrajzot és elmagyarázta, hogy hogyan is kéne átalakítani az udvart, hol legyenek a virágok, hol a padok és mutatta a rajzán. Aztán lehozta a listát, hogy a vele szomszédos szobában a Pistinek kellene már egy új ágy és jó lenne egy új mikro a konyhába. Hát, azóta is ő az én tanácsadóm, és a társai képviselője, viccesen 'szakszervezeti bizalminak' nevezem, kikérem és elfogadom a véleményét. Nem bánkodik, nem ágál, nem rokkant bele, hogy kifosztották: boldog a párjával, a szobájával, a kertjével és azzal, hogy törődhet másokkal.

MILYEN MÓDON TUD SEGÍTSÉGET NYÚJTANI A DOWN ALAPÍTVÁNY?

Kisgyermekkorhoz kapcsolódó szolgáltatások Down-Dada Sorstársi Segítő Szolgálat: családtól–családnak, kiképzett önkéntesekkel;

Kisgyermekes tréningek új családoknak: 3–5 napos életstratégia tréningek gyerekekkel;

Korai Fejlesztő és Tanácsadó működtetése 150 gyermek részére 1–6 éves korig:

korai gyógypedagógiai és mozgásfejlesztés, egyéni és csoportos fejlesztés;

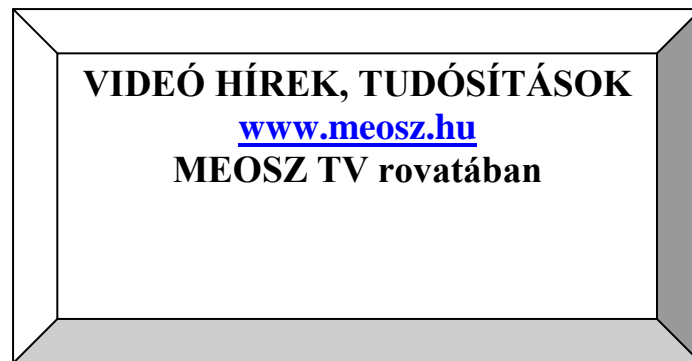
Down Ambulancia: koncentrált szűrővizsgálati és prevenció program, szükség esetén kórházi gyógyítással;

Fejlődésneurológia Katona-módszerrel történő fejlesztés: 1–3 éves korig,

Down-Dada és Sorstárs segítő szülőpárok akkreditált képzése, Átmeneti otthon a gyermek rövid távú gondozása a szülő betegsége, utazása idejére, Szakmai tanácsadás, ügyintézési tanácsadás; o Kiadványok, könyvek, segédanyagok a kisgyermek otthoni fejlesztéséhez.

Felnőtkorhoz kapcsolódó szolgáltatások Felmérések: gyógypedagógiai, pszichológiai, munkapszichológiai, szociális adaptációs képességeké; Oktatás, tréningek, felnőttképzés, szakképzés: önálló életre, lakhatásra, munkára felkészítő tréning, önálló közlekedés, lakáshasználat, számítógép kezelés. Szakképzés gyakorlati része: szőnyegszövés, bőrművesség, konyhai kisegítő, kertész. Napközi otthonok felnőtt értelmi fogyatékos személyeknek: Budán (XI. kerület) és Pesten (X. kerület) Átmeneti Otthonok maximum egy évig igénybe vehető: Budán és Pesten Lakóotthonok: csoportos lakhatás családi házakban, polgári lakásokban, panellakásokban, támogatott életvitel 5–12 fő részére Támogatott lakhatás: egyéni megoldások családi házakban vagy lakásokban 3–12 fő részére Foglalkoztatás: különféle támogatott foglalkoztatási formák, az alábbi munkahelyekkel: ápolás-gondozás, kézműves műhelyek Munkaerőpiaci szolgáltatások megváltozott munkaképességű személyeknek; Felnőttképzések (akkreditált) szociális szakembereknek; Kiadói tevékenység; Önkéntesprogram; Adománygyűjtés

forrás: webbeteg.hu

A MEOSZ tagegyesületei és partnerei információi --- EGYESÜLETI INFORMÁCIÓK ---

-HÍREK-

Munkához jutnak a fogyatékossgal élők

Megváltozott munkaképességűeket foglalkoztató kulturális tér nyílik Budapesten. Kulturális központ és kávéház nyílik december 3-án, a fogyatékossgal élők világnapján Budapesten, az egykori Vörösmarty mozi helyén, fogyatékossgal élő munkavállalókkal.

Kárász Róbert televíziós műsorvezető, a program ötletadója, a Fogadj Örökbe Egy Macit Alapítvány elnöke a helyszínt bemutató szerdai budapesti sajtótájékoztatón elmondta: 2012-ben azért kezdték el a munkájukat, hogy egyszer megváltozott munkaképességű, illetve fogyatékossgal élő embereknek munkahelyet teremthessenek. Ez az idén megvalósult, köszönhetően a Fővárosi Közgyűlés döntésének, amely szerint a következő 15 évben a Vörösmarty mozit a Fogadj Örökbe Egy Macit Alapítvány üzemeltetheti - mondta.

Kiemelte: az alapítványt Törőcsik Mari alapította. A Nemzeti Színház művésze köszönetet mondott a 620 négyzetméter területű helyszínen mintegy 150 millió forintos beruházással megvalósuló program támogatóinak és további támogatók csatlakozását kérte.

forrás: Mozgáskorlátozottak Csongrád Megyei Egyesülete

-RENDEZVÉNYEK-

Az éjszaka mindenkié! Inkluzív zenei és kulturális programok

A rendezvény minden programja INGYENES és akadálymentes! (tapintható árlap, jelnyelvi tolmácsolás, kerekesszékes hozzáférés, audionarráció).

[Az esemény meghívója itt olvasható!](#)

Megrendezés dátuma: 2015 október 15.

•

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

-MUNKAAJÁNLATOK-

Gázhálózati önálló szerelő

Jelige: "GEP"

Feladatok:

- Felügyelet mellett a következő gázhálózati munkafeladatokat végzi:
- Gázelosztó rendszer éves ütemterv szerinti karbantartása
- Közreműködik az új gázelosztó vezetékek gázaláhelyezésében
- A gázelosztó hálózaton észlelt hibák és üzemzavarok elhárítása
- Szolgáltatás felfüggesztése (kikapcsolás), csatlakozás megszüntetése
- Új fogyasztó hálózatra kapcsolása, mérőfelszerelés
- Hálózat-, szaghatás- és üzemnyomás ellenőrzés
- Elzáró szerelvények működéspróbája, hálózat korróziós vizsgálat, a tolózáraknak karbantartása
- Újonnan létesített és a rekonstrukciók során felújított gázelosztó rendszerek garanciális ellenőrzése
- Hálózatellenőrzés során feltárt hibák elhárítása
- A bejelentett hibák és a gázelosztó rendszeren fellépő üzemzavarok, haváriák elhárítása
- A lejárt hitelesítésű gázmérők cseréje
- Vezénylés szerint részt vesz a munkahelyen ügyeleti-készenléti szolgálatban
- Részt vesz az üzemnél működő ügyeleti-készenléti szolgálatban

Elvárások:

- Gázipari szakmunkásképző+ szakmai tanfolyamok
- Legalább 1 év szakmai tapasztalat
- Alapszintű WINDOWS és MS Office használat, elektronikus levelezés, egyes
- SAP modulok használata

Előnyök:

- Nyomásszabályzó kezelő és karbantartó tanfolyam
- Tűzvédelmi szakvizsga
- Műanyag hegesztő vizsga
- B kategóriás jogosítvány

Jelentkezni a MEOSZ Álláskulcs Munkaerőpiaci Szolgáltató Irodájánál lehet "GEP" jeligével. Jelentkezését az allas@meosz.hu e-mail címre küldje. (Jelentkezésének továbbküldési feltétele díjtalan együttműködési megállapodásunk aláírása, melyet jelentkezése esetén e-mailen küldünk meg címére.)

Ha még nem regisztrált álláskeresőnk itt regisztrálhat. Csak regisztrált álláskeresőink jelentkezését tudjuk továbbítani!

Jelentkezési határidő: 2015 november 7.

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

